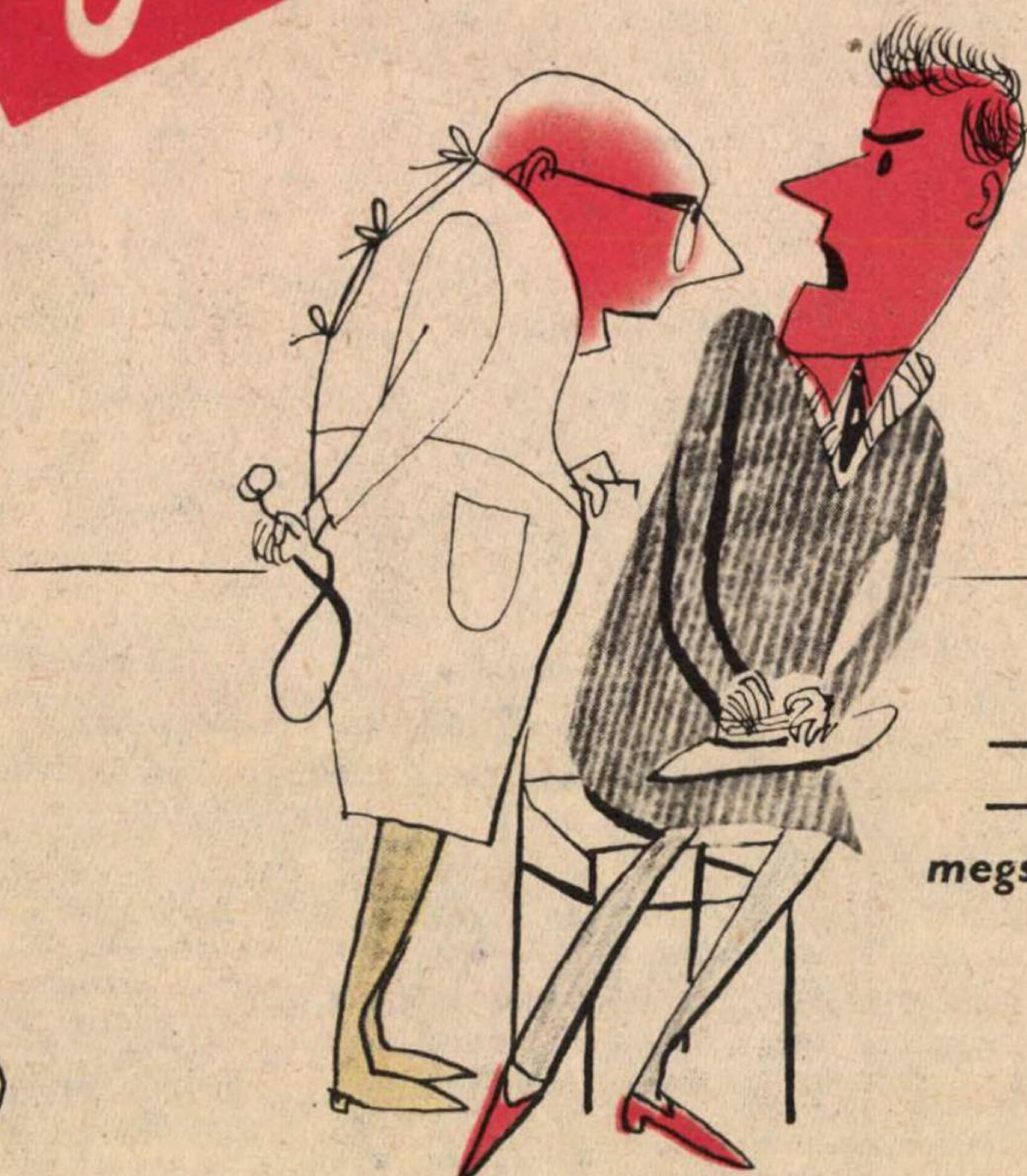
XXI. évfolyam 12. szám · **Ára: 1 forint** · 1965. március 25

— Micsoda? Maga jött a felesége helyett!?
— Igen, doktor úr. Ő ugyanis szeretné megszülni.

Szűr-Szabó József rajza

Politikai élet Dél-Vietnamban

Szójátékok

A minap kezembe került egy régi újság, amiben ezt olvastam:

„Kicsi róka = apróka, kövér fóka = pufóka...”

Megtetszett a móka, és én is kiagyaltam néhány ilyen tréfás definíciót. Íme:

Autószerelő = Skodada
Búskomor ló = Pszicho-patás
Fiatal betörő = Korazüllött
Ideológiai továbbképzés = Elvpótlék
Az IKKA útján kapott személygépkocsi — Ikkarus
Kis határkonfliktus = Inci-fincidens
Letorkolt rágalmazó = Intrikuss
Liftjavítás — Felvonókúra
Miniatűr péksütemény = Embriós
Nagytakarítás = Koszmetika
Őszülő revügörl = Hajadér
Pilóta = Égrehajtó
Rossz versek gyűjteménye = Antilógia
Szabadtéri gimnasztika = Kinntorna
Társszerzők dalműve — Koopera
Válófélben lévő hölgy = Per-szóna

(d—th)

Női politechnika

Verával a Körút forgatagában szaladtunk össze. Elképedve meredtem rá:

– Hát veled mi történt?

Pironkodva sütötte le a szemét:

– Férjhezmentem. A Jenőhöz.

– És attól ilyen lila a hajad?

– Ja, a hajam? Remek, mi? Képzeld, magam szőkítem, hamvasítom. Ezt a színt egyébként angóra-szőkének hívják.

– Nem értek a nyulakhoz – mentegetőztem. – Őszintén szólva, lila nyúllal ezideig még nem találkoztam, persze, téged leszámítva. Azt hogy érted el, hogy az eleje

halvány, a teteje püspök, hátul meg cirmoslila?

– Kissé talán több hamvasítót használtam, mint kellett volna. De néhány röpke hónap és úgyis lekopik. Csau, sietek!

Tűnődve pislogtam utána. A következő pillanatban Éva perdült elém. De milyen állapotban, szent egek!

– Évikém, ki tépte ki a hajad?!

– Nem tépés. Dauer.

– Rettenetes! Ezt tették a te gyönyörű hajaddal!

– Magam csináltam – felelte a cipője orrát nézegetve.

– Gondolod, hogy kicsit sprődre sikerült?

Táskájából kendőt halászott elő.

– Hűvösödik – mondta, és bekötötte tar fejét. – Ha akarod, neked is megcsinálom. Hová rohansz?

Pihegve csöngetek a liftért, jön a Margitka, és én alig tudom az elképedésemet palástolni. Naponta találkozom ezzel a nővel, és csak most veszem észre, hogy púpos! A karjai meg merevek, alig tudja mozgatni.

– Huzatot kapott? – kérdem megdöbbenve.

– Először ezt akartam a bútorokra, de még a régi is egész jó. Új ruhám van!

És nehezen, de büszkén körbeforgott.

– Én varrtam. Kicsit szűk, leülni nem lehet benne, így legalább nem gyűröm össze. Hogy őszinte legyek, azt hiszem, az eleje került hátra. Egészen különleges, mi? Mindig utáltam a tucat-ruhákat.

Mire felértem, vad láng lobogott szememben. Nem hagyom, hogy lefőzzenek! Dühödten rántottam ki egy fiókot, hátha találok benne valamit, politechnikai célokra. És nemhiába. Mert benne volt a barna bársonyruhám, amit szétszedtem és elfuseráltam, a francia hálóing, aminek levágtam az alját, és felszaladt az egész, a félkész kötött mellény, ami sose készül el, és a tavalyi kardigánom, amit sikerült valami egész különös színre festenem.

Kincseim láttán megnyugodtam. Hogy mások is értek el számottevő eredményeket a női politechnikában, az kétségtelen, de szégyenkezésre nekem sincs okom.

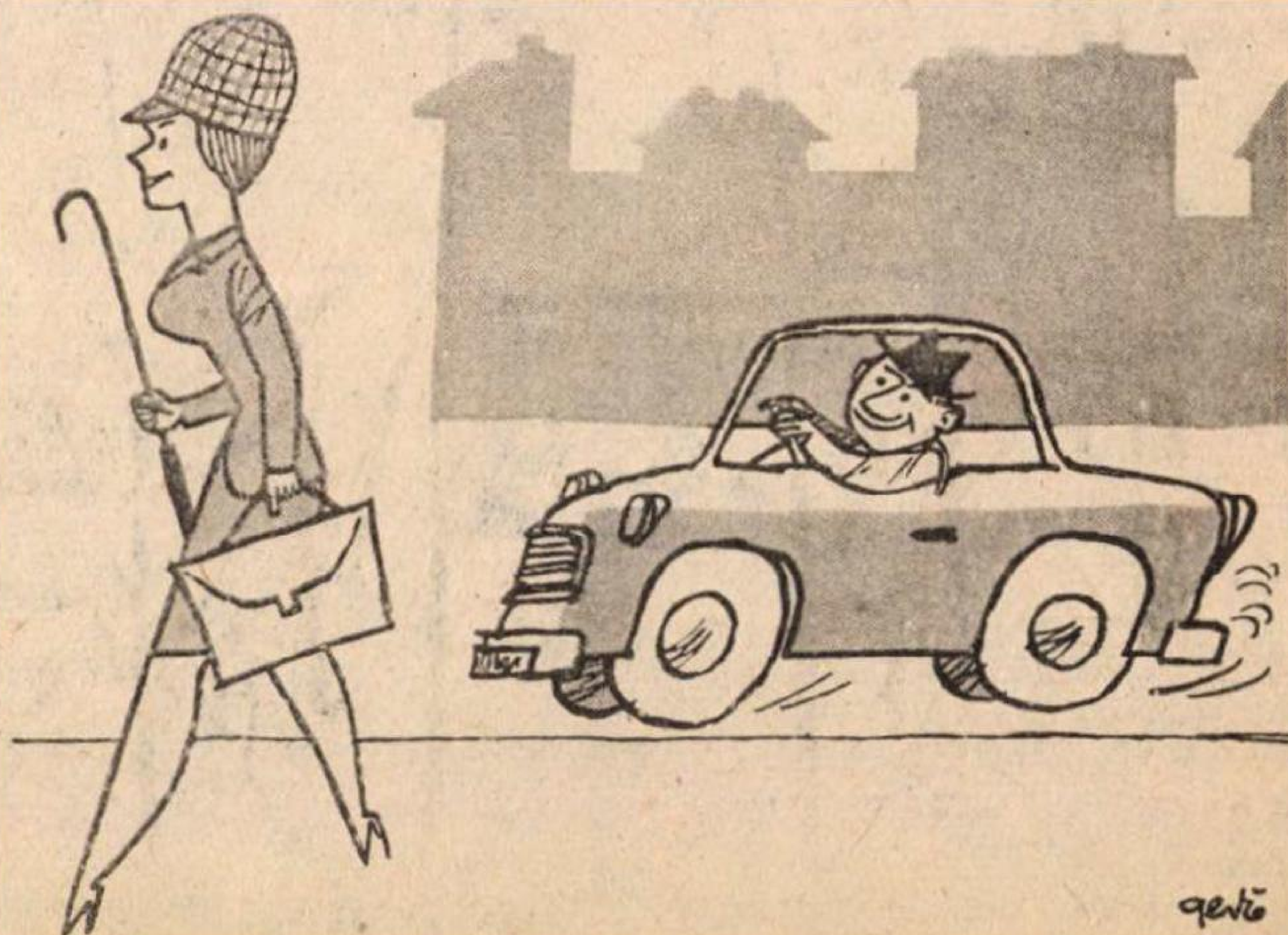
G. Szabó Judit

Végre!

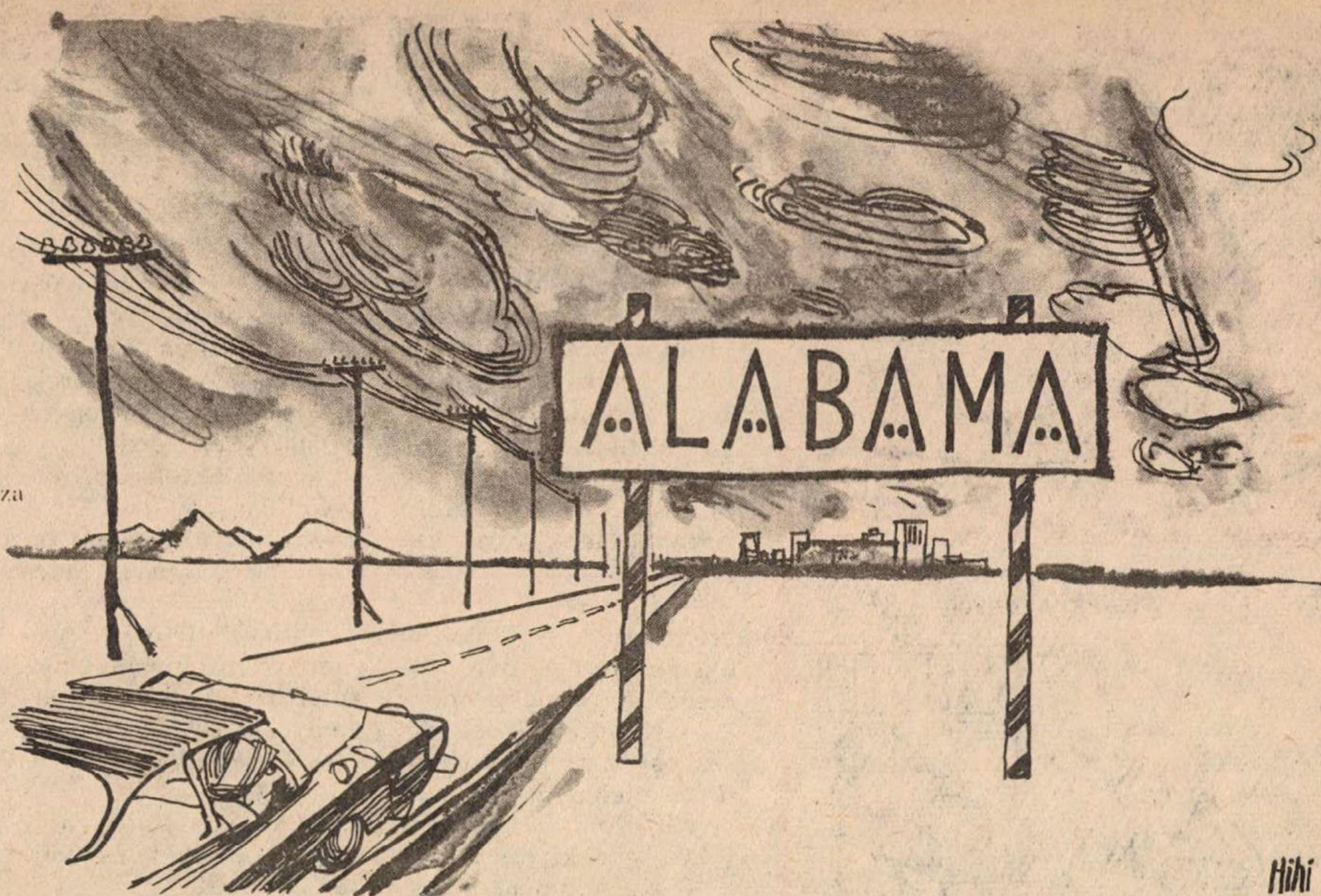
– Na, most már elmesélheted azt a pikáns viccet, amelyet a múltkor nem mertél elmondani!

Utánfutó

Amerikai országúton

Hegedűs István rajza

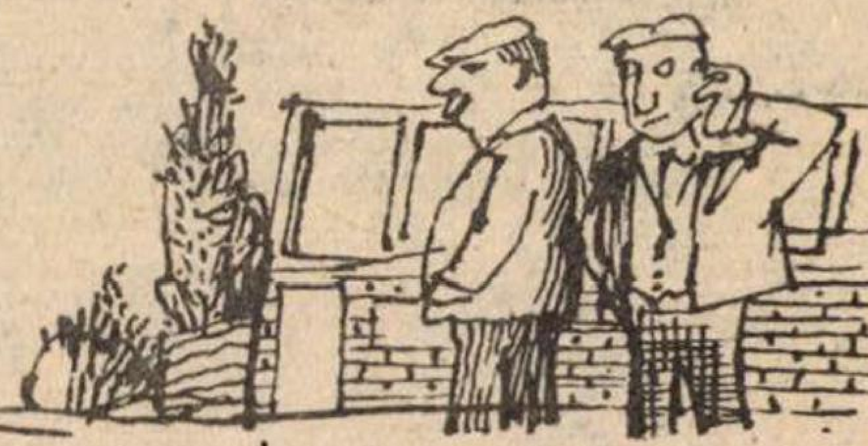

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Megáll az ész!

RÉMREGÉNY

1.

A nagykanizsai építtető vállalatok Gyékényesről szerezték be kavics-szükségletüket. Azért Gyékényesről, mert az közel van: vonaton 29 kilométer.

Ezek a vállalatok akkor még nem sejtettek semmit...

2.

Nem sejtették, hogy a MÁV hozott egy okos rendeletet, amely kimondja, hogy 50 kilométeres körzeten belül tilos a vasúti szállítás.

A rendelet — mit is tehetett volna mást — érvénybe lépett.

3.

Attól kezdve tehergépkocsik hordták a kavicsot Gyékényesről. Igaz, hogy az utak nagyon rosszak voltak és tönkretették az autókat, viszont a szállítás a duplájába került.

És akkor...

4.

És akkor a nagykanizsai vállalatok a következő értesítést kapták: Ezentúl „költségcsökkentés miatt nem Gyékényesről közúton, hanem Hegyeshalomról, vonaton szállítják a kavicsot."

Az érintett vállalatok nem akartak hinni a szeműknek.

5.

Elolvasták másodszor is a szöveget. Ugyanaz áll benne: „költségcsökkentés miatt".

— Ez nem lehet igaz! — mondták kórusban.

Hirtelen hosszú füttyszó hallatszott.

Uramisten, mi volt ez?

6.

Befutott egy kavicsszállítmány *(1000 köbméter)* Hegyeshalomról.

A vállalatok lázasan számolni kezdtek, és akkor kiderült...

7.

Kiderült, hogy 128 000 forinttal többe került az ezer köbméter kavics. Ha ugyanis Gyékényesről kapták volna, akkor a fuvarköltség 37 000 forintba kerülne, de így...

Így 165 000-be!!

8.

És mindez azért, mert csökkenteni akarták a költséget.

— Hova jutunk, ha tovább akarják csökkenteni?! — rémüldöztek Nagykanizsán.

Egy újságíró, T. E., a Zalai Hírlap munkatársa, azonnal leült az írógépéhez és írt egy gúnyos hangú cikket: „Utazik a bányakavics" címmel.

9.

Két nagykanizsai műszaki ellenőr levelet intézett hozzánk: „Nem nyugodhatunk bele az ilyen milliós pénzpocsékolásba, amikor filléres takarékoskodásra hívják fel a dolgozókat!"

10.

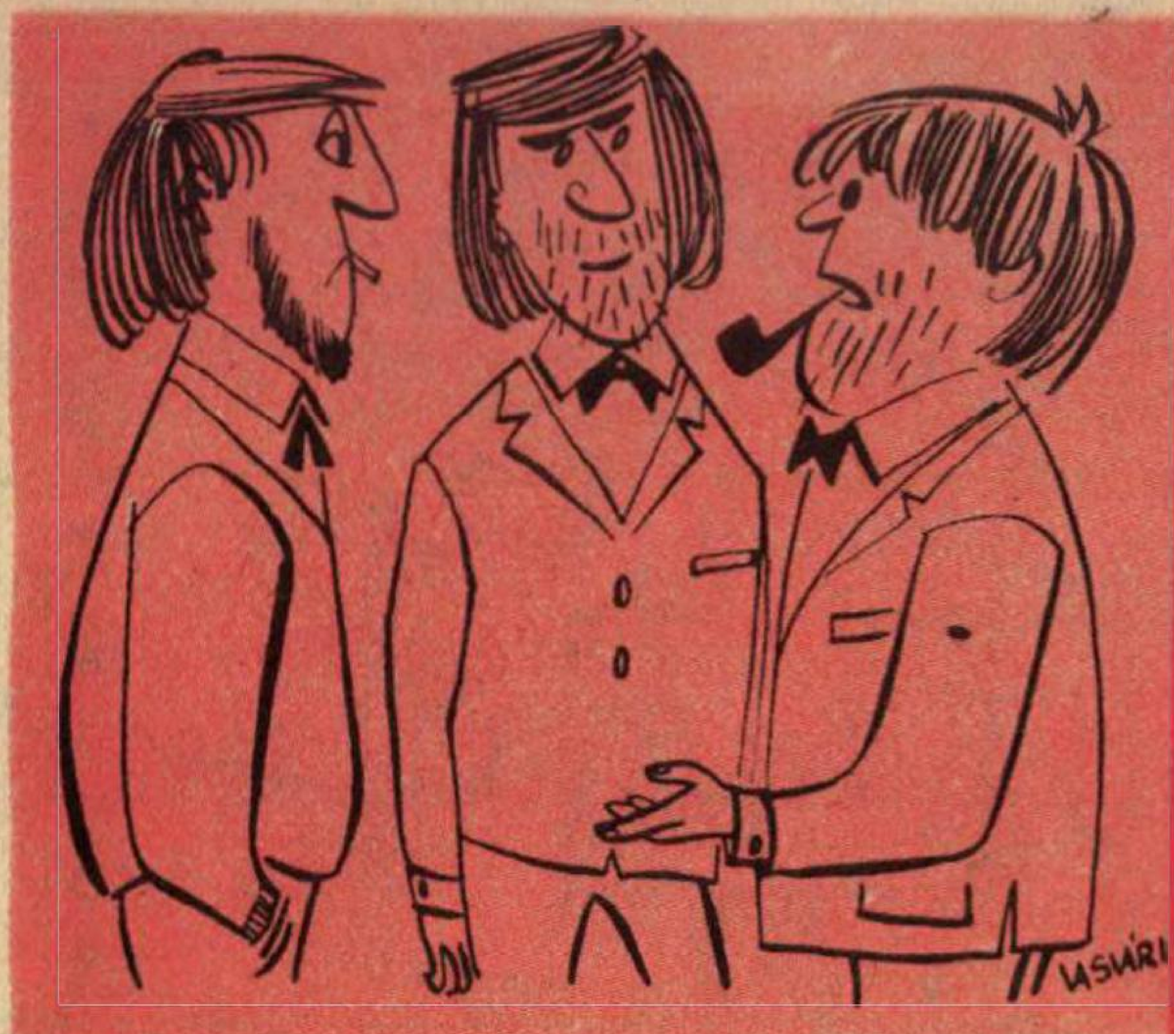
Mi sem nyugodhatunk bele. Ezért javasoljuk a következőket: A MÁV hozott egy helyes határozatot, de ebben az esetben ez a helyes határozat kárt okoz a népgazdaságunknak. Ezen sürgősen változtatni kell! A nagykanizsaiak még akkor is jobban járnak, ha a kavicsot elviszik ellenkező irányba — mondjuk Barcsig — és onnan hozzák vissza.

De Hegyeshalomról?!

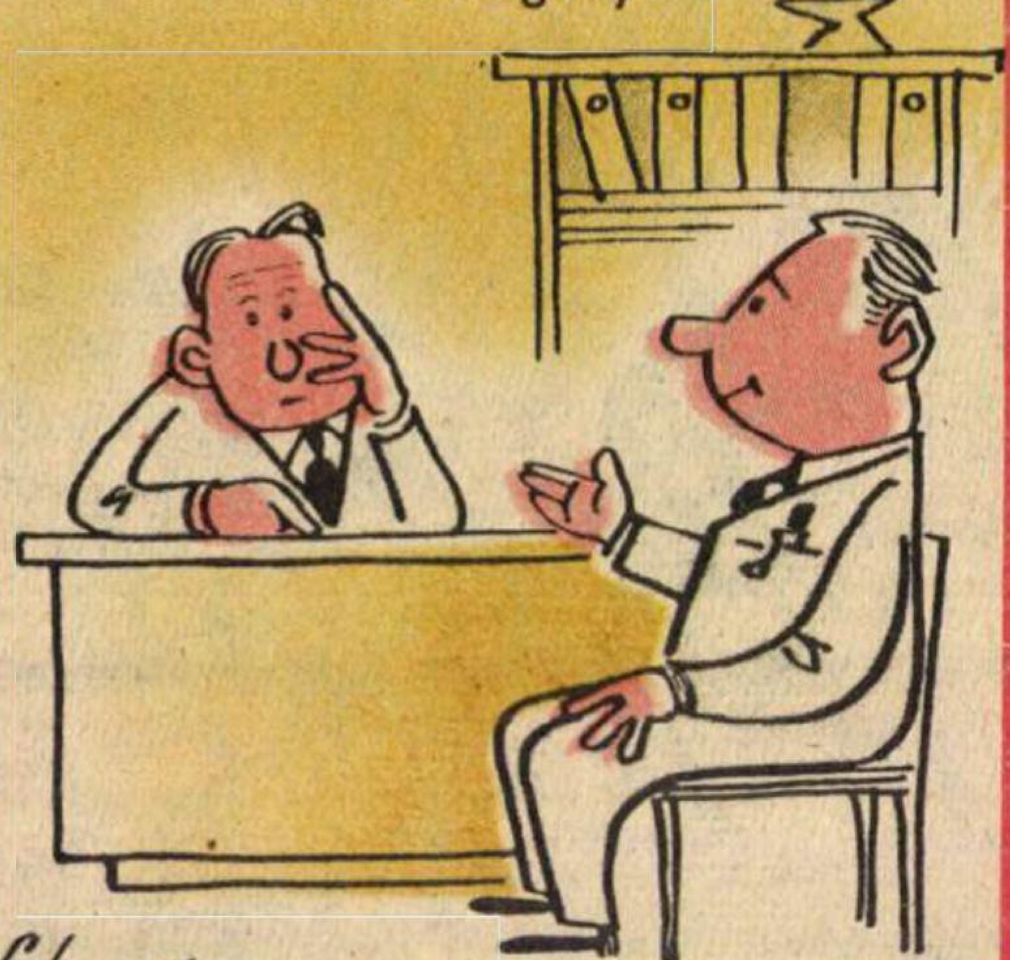
Megáll az ész!!

(m.)

Hosszú haj — rövid ész!

Mellékvágányon

– Kedves igazgató kartárs, most őszintén feltárom a vállalatvezetés hibáit!

Jó, csak előbb kiadjuk a munkakönyvet . . .

Káröröm

FINESZ

— Megoldottam nálunk a termelékenység problémáját — dicsekedett üzemi középkáderem, Teplák Albert, akivel a napokban a népgazdaság sokoldalú és fontos kérdéseiről folytattam élénk eszmecserét.

— Dicséretre méltó eredmény — feleltem elismerően. — Bár mindenki így cselekedne.

— Nyugodt lehet, országos szinten sem lesz differencia. Az emberekben megnőtt a közügyek iránti érdeklődés.

— Kétségtelen, hogy manapság úgyszólván mindenki a népgazdaság egészével foglalkozik. Törődik az ország sorsával.

— Ez nagyon jó dolog. De mégis az a fontosabb, hogy mindenki azzal is foglalkozzék, amit közvetlenül rábíztak, amin javítania kell.

— Egyetértek a véleményével. Ön megnövelte vállalatánál a termelékenységet, megtette a magáét.

— Igyekeztem. Alapelvem, hogy ha minden üzemben, minden vállalatnál, minden dolgozó megteszi a magáét, akkor országos szinten is rendben lesz minden.

— Okos beszéd. Ön előnyére változott.

— Változnak az idők, változnak az emberek. Ma már tudom, hogy a népgazdaság érdeke és az egyéni érdek szorosan összefügg.

— Ezért törekedett ön a termelékenység emelésére.

— Nem tehetek magamnak szemrehányást, valóban jelentős eredményeket értem el.

— Derék dolog. És a minőség?

— Az is javult. Jelszavam: többet és jobban termelni.

— Országos jelszó! Hogyan sikerült megvalósítania?

— Egyszerűen. A mi üzemünk elektromos csappantyúkat gyárt. Láttam, hogy rengeteg csappantyút szétszórnak, sok alkatrész elkallódik, nagy a kiesés . . .

— És ezt ön nem tűrte. Erélyesen rendet csinált . . .

— Látszik, hogy nem ismeri a helyzetet. Nem lehet ajtóstul rohanni a házba.

— Persze, persze, sok tapintatra van szükség.

— És fineszre, ravaszságra.

— Nyilván termelési értekezletet hívott össze.

— Irtózom az értekezlettől.

— Tehát jött a finesz . . .

— Igen. Minden két dolgozó mellé beállítottam egy harmadikat.

— Szóval növelte a létszámot.

— Nem ok nélkül. Ez a harmadik ember szedi össze minden két dolgozó után a szétszórt csappantyúkat és alkatrészeket.

— Értem már. Így sikerült növelnie a termelékenységet.

— És sikerült egy csapásra megszüntetnem a selejtet is. Hála istennek!

— Premizálta legalább a jól dolgozókat?

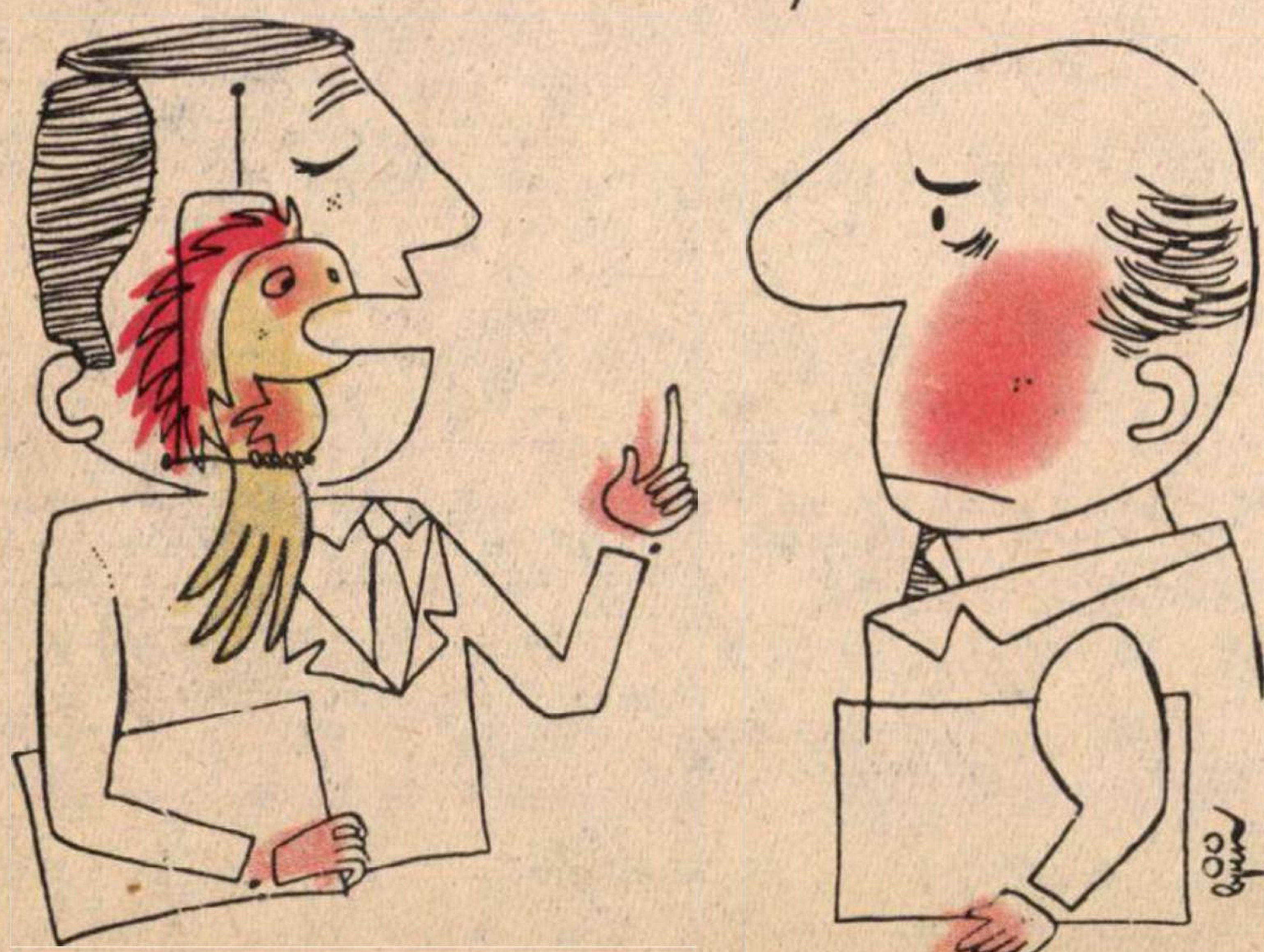
— Csak a harmadik embert, aki produkált. Eredményesen igyekszem alkalmazni az anyagi érdekeltség különböző emeltyűit.

— Ez kormányintenció. És azóta csökken a szétszórt alkatrész?

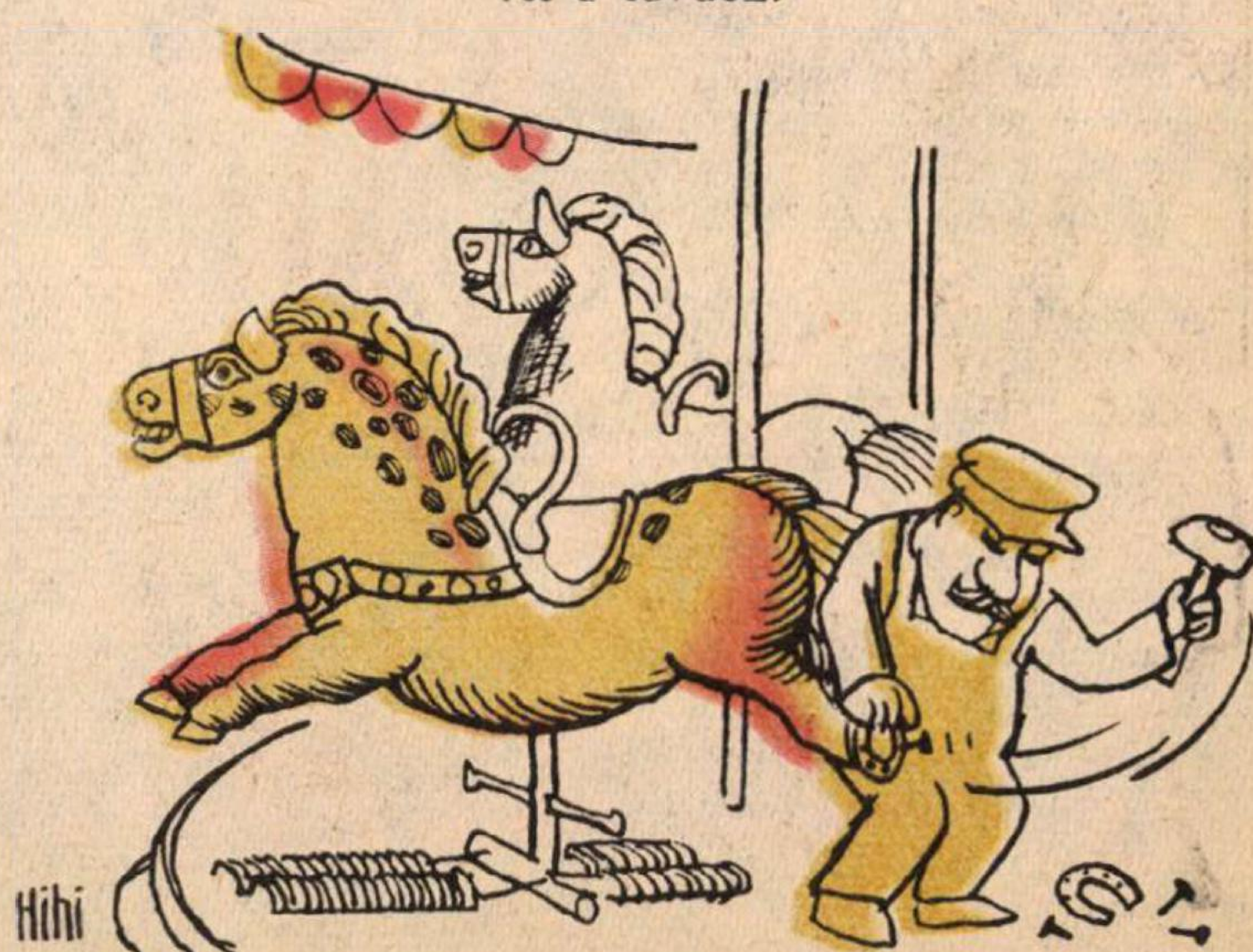
— Sőt! Növekszik. A harmadik embernek egyre több a dolga, egyre jobban keres. De hát ő is fineszes: a másik kettőnek lead valamit a prémiumából . . .

Földes György

Önálló vélemény

Itt a tavasz!

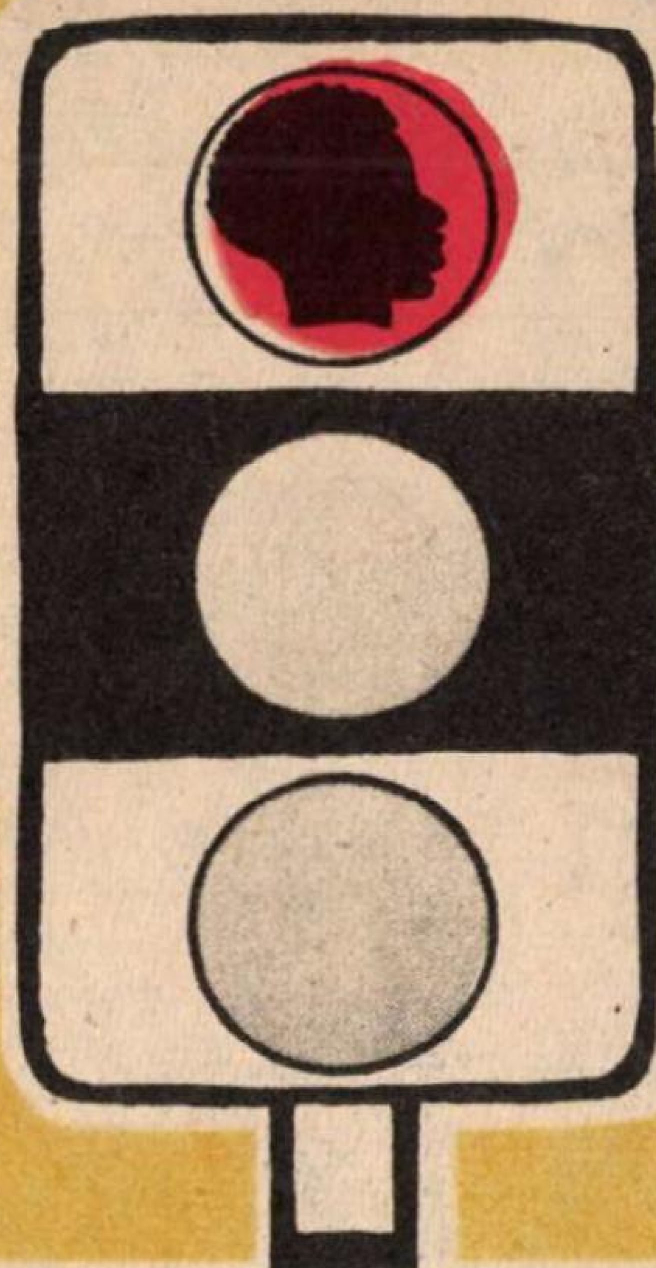

HÁZASSÁG-SZÉDELGŐ NŐ

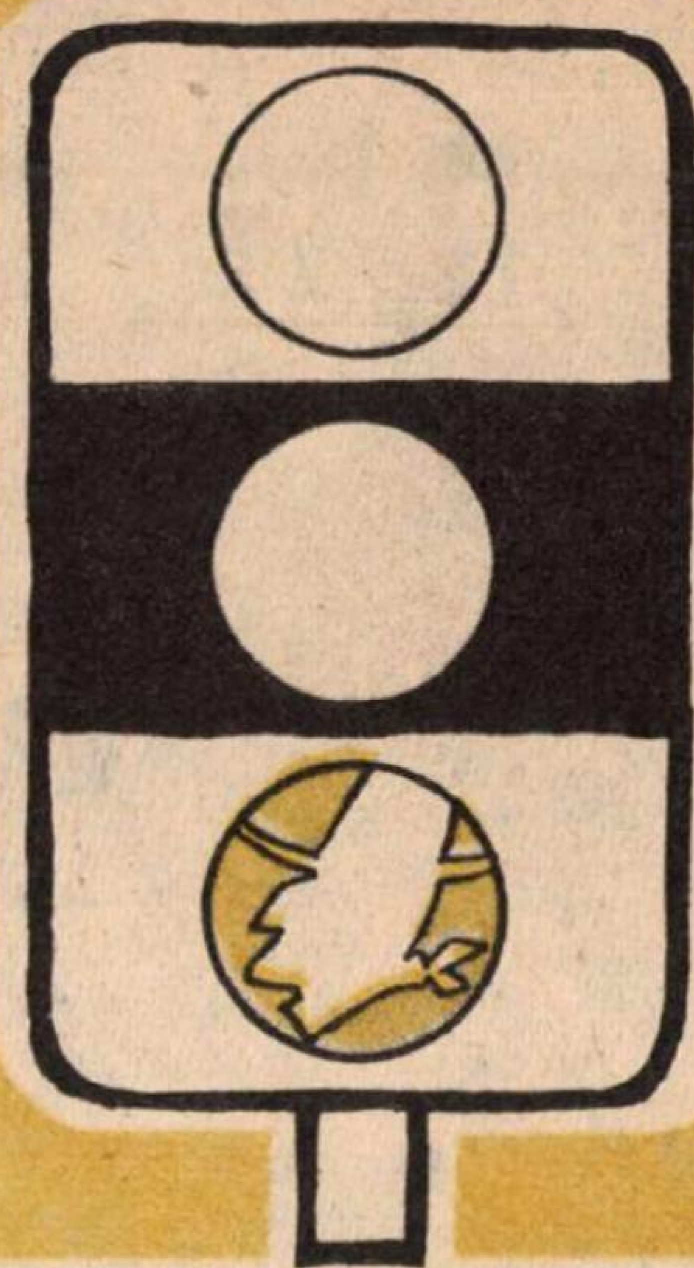
A nők egyenjogúsága ha lassan is, de fokozatosan megvalósul az élet minden területén. A londoni „Daily Mirror" beszámol arról, hogy egy Michael Hanson nevű londoni elektromérnök feljelentett egy nőt házassági ígéret megszegése miatt. A nő megígérte neki, hogy hozzámegy feleségül, majd lelkiismeretlenül cserbenhagyta. A mérnök reményét fejezte ki, hogy a törvény az elhagyott férfiak mellé áll, s megbünteti a házasságszédelgő nőt, aki visszaél a védtelen elektromérnökök hiszékenységével.

Alabamai KRESZ

Gerő Sándor rajza

Feketének tilos!

Fehérnek szabad!

UTÓLAG AZ ELŐZETESRŐL

Kislányom hetek óta nyaggat, hogy nézzük meg azt a korhatár nélküli, koprodukciós filmet, amiről annyit hallott a suliban. – Hadd legyek egyszer én is jó atya! – határoztam el, s beadtam a derekamat a kérésnek, valamint a kabátunkat a ruhatárba.

Perec, frutti, és egyéb, abszolút békés célokra fordított kiadások fokozzák még a hangulatot, na de mit számít a pénz, hadd mulasson a gyerek. Szemében az ártatlan izgalom öröme, pihés kis nyaka vékonyra nyúlik a helyezkedésben, mert nini: máris megy a híradó.

Aztán egy percre kivilágosodik, a későn jövők kedvéért. – Mindjárt kezdődik – suttogja kislányom, és hálásan rám mosolyog.

De még nem a nagyfilm jön, hanem az előzetes, filmszínházunk következő műsorából. – Nocsak! – mondom, és megsimogatom a mellettem pipiskedő szöszi fejet.

Érdekes, a vásznon is egy szöszi fejet simogat egy zavaros tekintetű férfiú, de valahogy másképp. Na, ez nem a mesebeli Gonosz Varázsló, ez egy realista, sőt: neorealista hős, amint épp a hajánál fogva édesgeti magához a szöszi fej tulajdonosát. Csók, vágás. Tengerpart, strand, féltotál. Dagadó izomzatú fickó fetreng bikinis nő ölében. Fickó szeme fölakadva, nőé lehunyva. Combjába harap, vágás. Izmos fickó fejét társai verik a falba, kés villan, vér freccsen, hörgés, vágás. Meztelen női váll fölé meztelen férfiváll siklik. Női váll megremeg, férfiváll vonaglik. Vágás. Kétszer két iszonyú hústömeg egymáshoz közeleg. Nedvesen úsznak közép felé, szétválnak, hústömegekből méteres fogak vicsorognak, összekoccannak, egymást falják. Rágás. Zokogó leányzó bozontos fejet szorít fedetlen keblére. Nem tudni: melyik nagyobb. A fej

vagy a bozont. Vágás. Két borbély a mai Sevillából fehér köpenyben szitává lövi egymást. Köpenyen sötét kis lyukak füstölögnek, másik áldozat szappanhabot tajtékzik. Vágás. Égő házban bestiális csábító veri kanyarós feleségét. Feleség karján kiütések, csábító férj is kiüti. Vágás. Vasúti vágányon dühöngő ifjúság ölelkezik. Lány liheg, fiú fújtat, mozdony sípol, elüti az operatőrt. Cím még egyszer beúszik: „Következő műsorunk, jegyek már kaphatók a főpénztárnál." Sötét. Világos. Szünet.

Családi körünkben kínos csönd. Lopva odasandítok a lányomra: töprengő arcot vág. Feszengek, szörnyen szégyellem magam. Aztán mégis odahajolok hozzá:

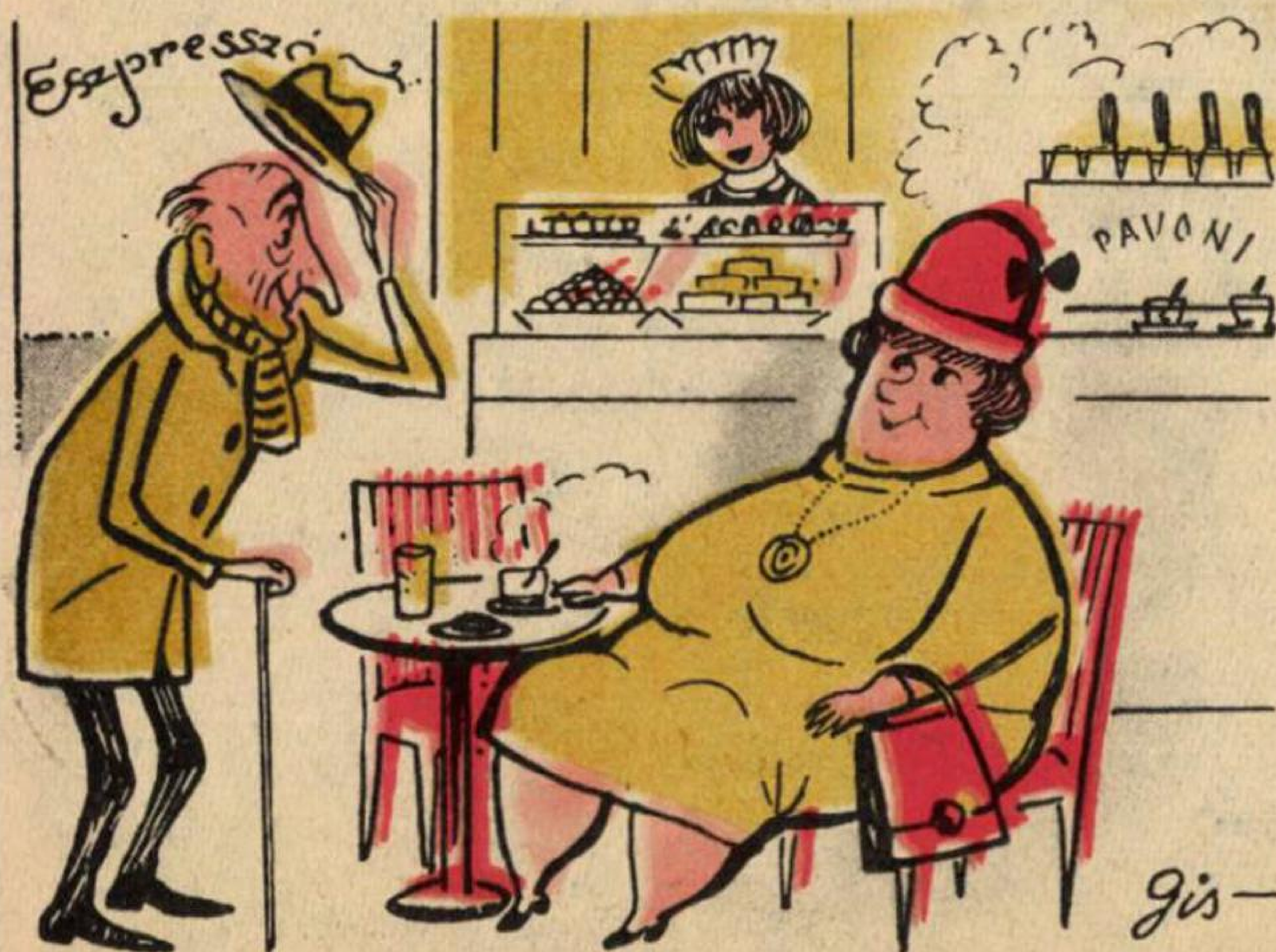
– Hát igen, ilyenek vagyunk mi, felnőttek, ilyen a valóságábrázolásunk, ilyenek a film-előzeteseink. Most töményen láthattad, amit a filmen csak 18 éven felüliek láthatnak majd... Legalább nem kell, hogy felvilágosítsalak.

Kislányom lehajtja a fejét. Mélyen, szomorúan. Hallgat.

Tanulhatna tőle tapintatot a MOKÉP!...

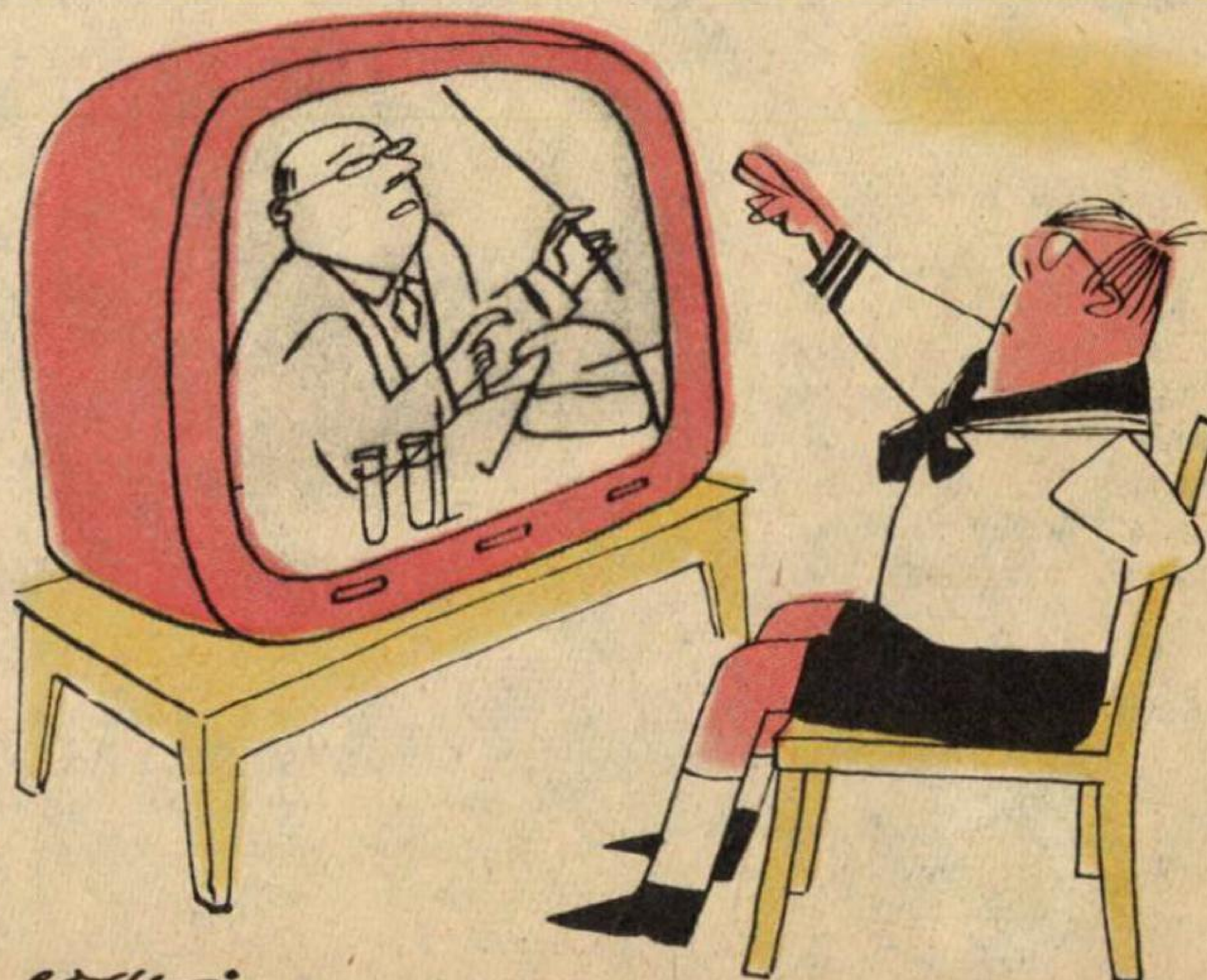
Kaposy Miklós

Apróhirdetés

– Bocsánat, ugye telt-karcsú jeligére?
– Igen. És ön az életerős fiatalember?

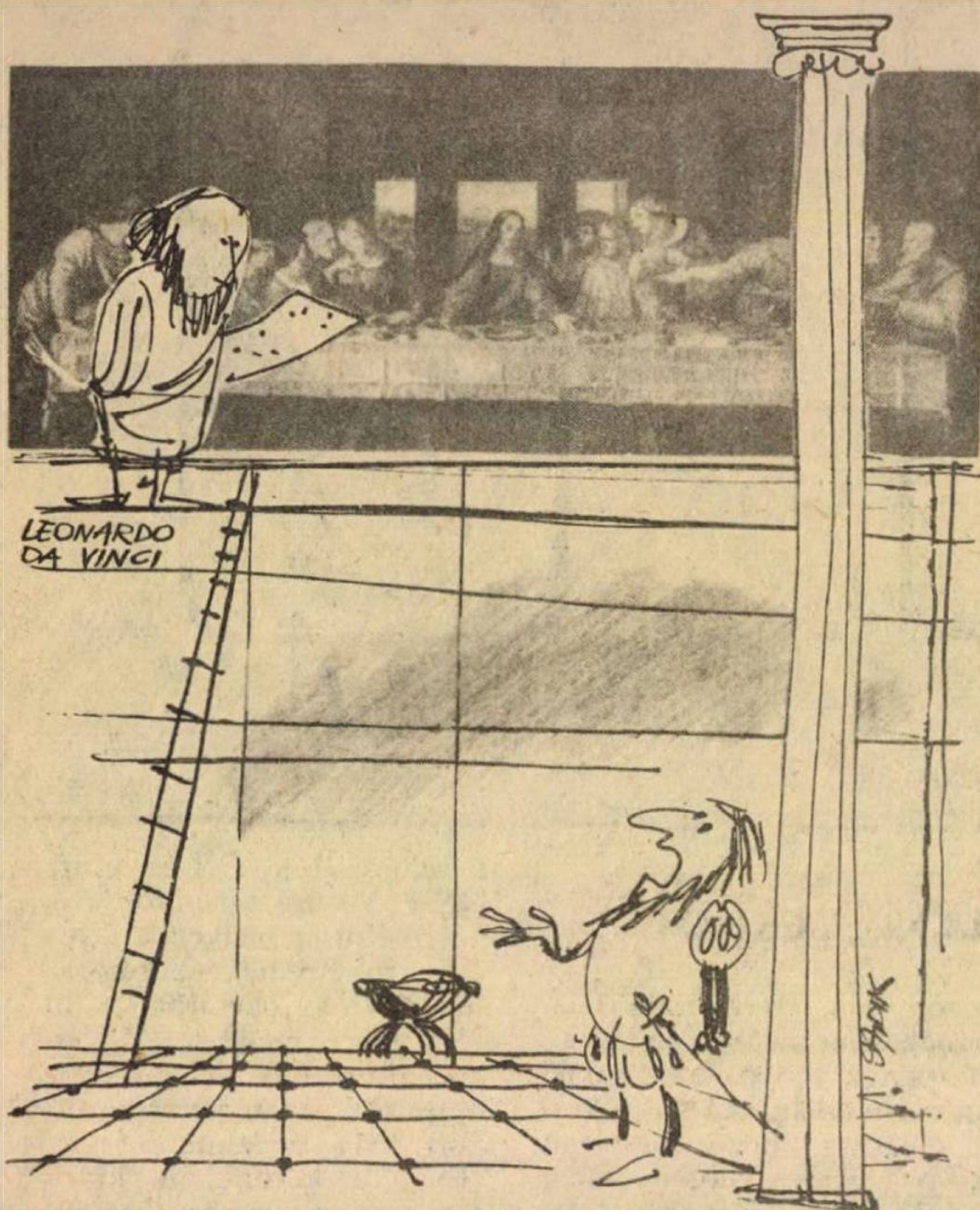
Iskola-televízió

A stréber

Művészet és valóság

Sajdik Ferenc rajza

– Hagyja abba, Mester, a főnök lakását kell kifesteni!...

Ezt olvastuk

RITKA MADÁR!

Fenti címmel a Népszava hírt adott arról, hogy a békéscsabai múzeum gyűjteménye egy bütyköshattyúval gyarapodott. „*A kitömött* madarat Hegedűs Mátyás vadász lőtte a Fekete-Körös vidékén."

Valóban különleges madár lehetett! Kitömve, tárlókész állapotban várta a vadászt. Ritka az effajta előzékenység a madárvilágban.

LEHET EGY KICSIVEL TÖBB?

A Népszabadságban olvastuk: „Anglia legidősebb házaspárja, a *104 éves* James Burgess és felsége, akik tavasszal töltik be *századik* évüket.".

MŰSZAKI SZENZÁCIÓ MÁTYÁSFÖLDÖN

A villamosenergia vezeték nélküli átvitelének régi problémáját, úgy látszik, végre sikerült megoldani Mátyásföldön. A Népszavából értesültünk arról, hogy a peremkerület egyes utcáiban hetenként legfeljebb két napon át működik a közvilágítás, pontosan akkor, amikor az Elektromos Művek szerelői megjelennek és javítanak valamit az *antennaberendezésen*. Ha az újmódi energiaátvitel ennyire tökéletlen, helyes volna visszatérni a hagyományos vezetékes módszerre.

KÖLTŐ — KÖLTŐ?

Az Ország-Világban olvastuk, hogy „Götz von Berlichingen" Schiller ifjúkori műve. Vajon mit szól ehhez Goethe? Átengedi barátjának a szerzőséget?

ÚJ POLITECHNIKAI TANTÁRGY?

A Somogyi Néplap arról tájékoztatta olvasóit, hogy: „Nemrég alakult meg a *bábaszakkör* a Berzencei Általános Iskolában."

Nem korai ez még? Nem báb-szakkör alakult?

Dr. Árgus

HARC AZ AMERIKAI BŰNHULLÁM ELLEN

Az Egyesült Államokban olyan gyenge lábon áll a közbiztonság, hogy sok fiatal Dél-Vietnamba küldeti magát, mert egy kis nyugalom után vágyik. Ijesztő statisztikák számolnak be arról, hogy hány percenként követnek el az Újvilágban gyilkosságot, rablást, betörést stb. Szerteágazó bűnszövetkezetek hálózzák be az egész országot, s nem egy egyszerű amerikai polgár agyán átfutott már az a gondolat, hogy a New-

York-i járókelő életét elsősorban talán mégsem a vietnami partizánok veszélyeztetik. Nem csodálható, hogy Johnson elnök végre elérkezettnek találta az időt arra, hogy az eddigieknél erélyesebb eszközökkel szálljon szemben a bűnhullámmal. Mint az Associated Press hírügynökség jelenti Washingtonból, az elnök arra kérte a kongresszust, hogy törvényerejű rendelettel tiltsa el a l ő f e g y v e r e k p o s t á n t ö r t é n ő m e g r e n d e l é s é t.

Ebből is látszik, milyen komoly a helyzet. Minden ország életében vannak válságos órák, amikor még a kereskedelem szabadságát is félre kell tenni. A bűnözők ebből is láthatják, hogy vége a kesztyűs kéz politikájának! A gyilkos, aki eddig a reggeli postával megkapta a foglalkozásának űzéséhez szükséges szerszámot, ezentúl maga kutyagolhat a fegyverüzletbe, esőben, hóban, szélben, kánikulában, s az is lehetséges, hogy az a pisztolyféleség, amelyet meg akar vásárolni, éppen hiánycikk. Mindez olyan kényelmetlenné teszi az emberölést, hogy különösen a hajlott korú bérgyilkosok kétszer is meggondolják, mielőtt emberéletek kioltásának az eddigieknél sokkal fáradságosabb vállalkozására szánnák el magukat.

Mindez azonban csak kezdeti intézkedés, s noha az AP még nem számolt be róla, a néhai Al Capone által alapított „Gangster News" című időszaki banditisztikai közlöny Sing Sing-vidéki különkiadása részletesen ismerteti a bűnszövetkezeti mozgalom további fejlődését gátló hátrányos intézkedéseket. Lényegesen felemelik a méreg, a tőr, a bunkó, a pokolgép és a lőfegyverek árát. A rablógyilkosságokra külön fényűzési adót vetnek ki az eddigi egyenes adók mellett. Ennek a rendeletnek a betartását különösen szigorúan veszik a hatóságok, s már Al Capone esetében bebizonyították, hogy adóügyekben nem ismernek tréfát. Hasonlóképpen kemény kézzel járnak el a hatóságok a csendrendelet megszegőivel szemben. A nagyvárosok tűrhetetlen lármája veszélyezteti az állampolgárok idegeit, s ezentúl súlyos pénzbüntetést fizetnek azok, akik hangfogó nélküli lőfegyvert használnak, továbbá magas pénzbírság fenyegeti azokat is, akik akár segélykiáltásokat, akár hangos halálhörgést előidéző cselekedeteket követnek el. Megszigorítják az útonállás feltételeit, külföldön rabolt ékszerekre magas vámot vetnek ki, a belföldi zsákmány forgalmi adóját számottevően felemelik, a lopott

gépkocsikra kíméletlenül alkalmazzák a közúti forgalmi szabályok legszigorúbb rendelkezéseit.

A „Gangster News" legújabb értesülése szerint az Egyesült Maffia, az amerikai bűncsúcsszervezet tüntető felvonulást tervez Washingtonba. A betyárügyi hivatal szóvivője azonban kijelentette:

— A bűnözőknek rá kell döbbenniök arra, hogy a törvény megszegése egyre drágább mulatság. Jelszavunk: „Fizessenek a gengszterek!"

Feleki László

MINDENFÉLE

Nem árt az izgalom, ha meg tudjuk őrizni nyugalmunkat.

A gyógyítás legfontosabb kelléke a betegség.

Takarékos ember az, aki nem szívesen költi a sajátját.

A tolvaj megbecsüli értékeinket.

Az egyszerűség azért időtálló, mert nincs benne elavuini való.

A színpadon csak a halál hatásos. Vagy felkavarná-e a szenvedélyeket, ha III. Richard vagy Macbeth hosszabb-rövidebb szabadságvesztésre vagy politikai jogaik felfüggesztésére ítélné ellenfeleit?

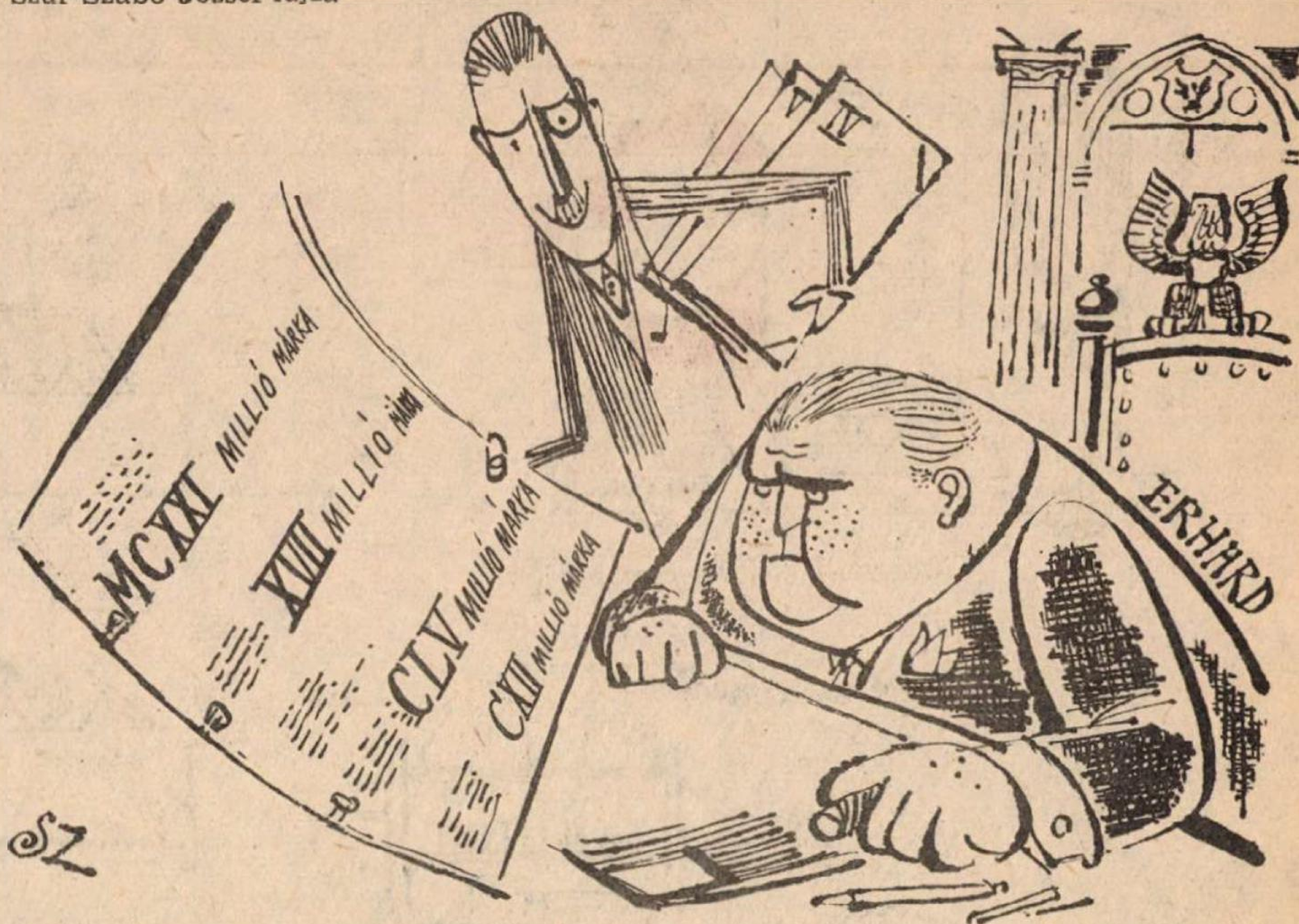
Leginkább az elfogott tettes bánja meg bűnét.

A legcsodálatosabb irodalmi remekműveket is főként elalvás előtt olvassák.

F. L.

Bonni bosszú

Szűr-Szabó József rajza

– Itt a költségvetés, kancellár úr, amint látja, már nem írunk arab számokkal!

KÉT NEMZEDÉK

Amolyan igazi hepehupás koratavaszi idő volt.

Valahol Óbudán akadt dolgom bonyolult családi ügyben. Mire végeztem, bizony már jócskán beesteledett. Ráadásul az eső is cudarul nekikezdte. A villamosmegálló testvérek között is huszonöt perc...

Vagy negyedórát viaskodtam az elemekkel, de aztán vacogó fogaim legyűrték amúgysem túl szilárd erkölcsi ellenállásomat, s betértem az első szembejövő kiskocsmába.

Sramlizene, füst, meleg, szóval tömény boldogság fogadott. A reménytelenül zsúfolt helyiségben többnyire szerelmespárok simogatták egymást a tarkaterítős asztaloknál. Valószínűleg romantikázni jöttek ide Óbudára, s elkapta őket a zivatar.

Turbékoló fiatalok tövébe elvből nem csücsülök. Harsány baráti kompániákhoz sem csatlakozom szívesen. Maradnak a békés poharazók. Legott kiszemeltem hát magamnak három, csendesen iszogató, javakorbeli atyafit, s szapora bocsánatkérések közepette letelepedtem melléjük.

A pincér éppen kihozott nekik egy rund szilvapálinkát. A miniatűr asztaltársaság pocakos doyenje négy korsó sört rendelt, majd amikor a borfiú eltávozott, csak ennyit mondott:

– Schlosser!

A másik kettő, e dicső név által felidézett emlékektől meghatva, szótlanul bólintott, és villámgyorsan eltüntették a nedűt.

Megérkezett a sör. Az egyik korsót elém tolták, s a pocakos így szólt:

– Orth!

A hangja barátságos volt, azonban, mintha egy árnyalatnyi fenyegetést éreztem volna ki belőle.

– Orth! – egyeztem bele készséggel, és felhajtottam a sört.

Most én rendeltem. Négy korsó sört. Amikor kihozták, szerényen, de öntudatosan megjegyeztem:

– Fogl II., Fogl III.

Újdonsült barátaim egyike kissé gyanakodva nézett rám. Vajon tisztában vagyok-e szavaim súlyával? A mai ifjúság szeret a levegőbe beszélni... De azért kiitta ő is a sörét.

Ismét én rendeltem. Hogy az esetleges kételyeiket eloszlassam, újabb söröket hozattam:

– Schaffer Spéci!

Úgy éreztem, ezzel sikerült végleg elnyernem bizalmukat. A köztünk levő korkülönbséget elmosta a futball iránti időtlen vonzódás. Ezután sorra ittunk a régi nagy focistákra: a kis Takira, Tóth Potyára, Opatára, Kohut Vilire, Platkóra, a KK külföldi hőseire: Planickára, a cseh párducra és a többiekre. Ittunk a legendás hírű Wundermanschaftra, amely ellen annyi bősz csatát vívtak a magyar fiúk az Üllői úton, vagy a Hohe Warte poklában. Sindelar, Sesta...

Ekkor forradalmi tettre határoztam el magam. Megint sört rendeltem, és azt mondtam:

– Göröcs.

Társaim kezében megállt a pohár. Egy pillanatig farkasszemet néztünk, majd a pocakos ellentmondást nem tűrő hangon kijelentette:

– Cseh Matyi!

Miért nem jó ezeknek Titi? Hisz olykor úgy kígyózik át a védőkön, mint egy originál dél-amerikai. Na, nem bánom, idősebbekkel nem vitatkozom.

– Tichy!

– Titkos!! – válaszolta villámló szemekkel baloldali cimborám.

Méregbe jöttem. Lajos igazán remek játékos. Az ő vezényletével talán még a Realt is kitömné a Honvéd, feltéve, ha a spanyolok Fradimezt húznának. Apropó, Fradi...

– Albert.

Flóritól mintha kissé meginogtak volna, de aztán egyikük gúnyosan kibökte:

– Sárosi doktor.

Az ördög vigyen el titeket. Úgy látszik, nektek csak az a jó, ami régen volt. Ami ma van, az smafu. Nos, kíváncsi vagyok, ehhez mit szóltok, és kivágtam a slágert:

– Bene!!!!

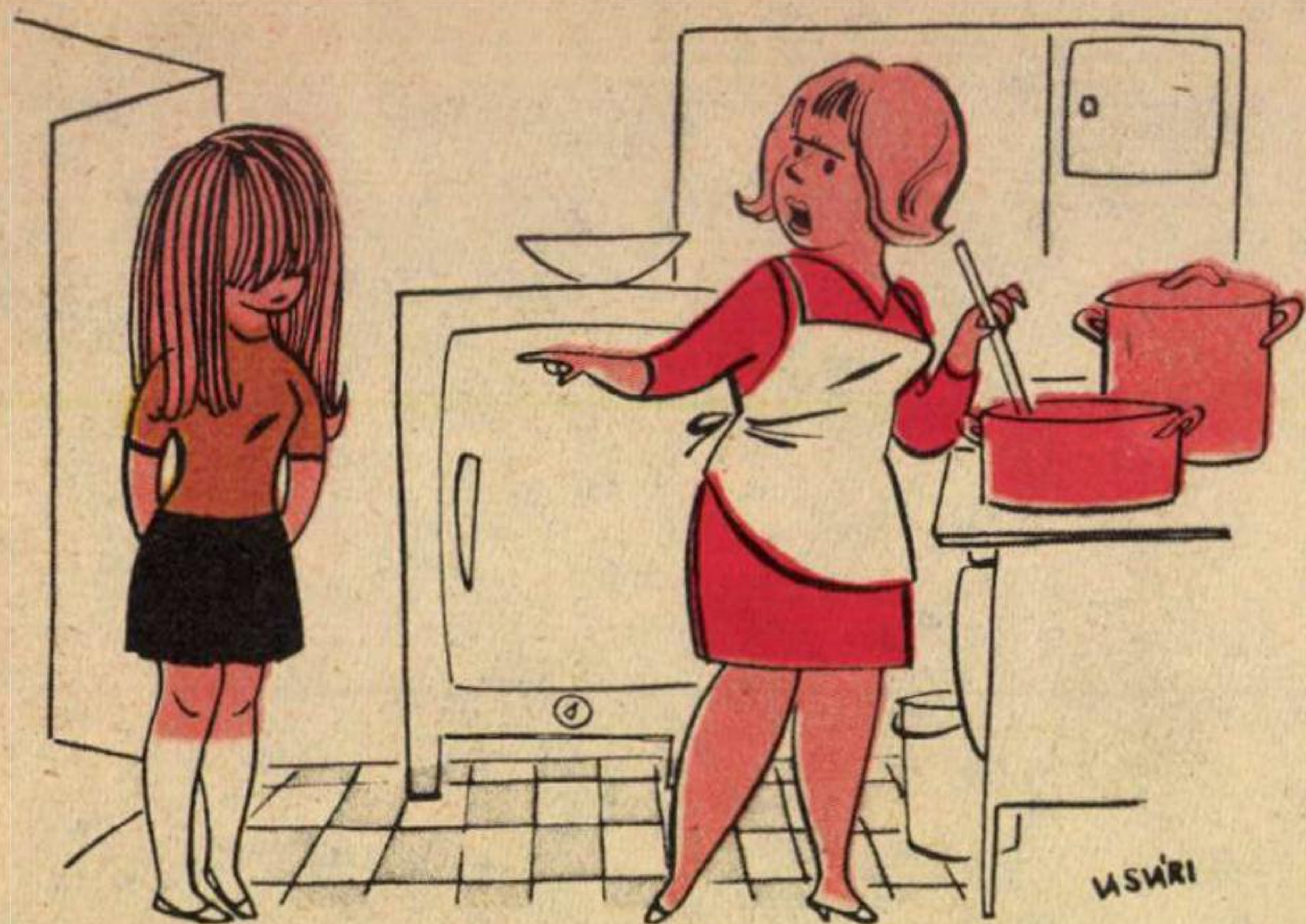
A pocakos lehajtotta a fejét, de én láttam, hogy könny csillog a szemében. A jég megtört.

– Bene – mondta –, Bene Feri. Bár lenne belőle egy zsákkal!

S mindhárman kiürítették a poharukat. A múlt és a jelen találkozott ebben a magasztos pillanatban. Késő éjszakáig iddogáltunk testvéri egyetértésben a honi labdarúgás perspektíváit boncolgatva. Soha, soha nem lesznek ilyen jó barátaim. Csak legalább a nevüket megkérdeztem volna...

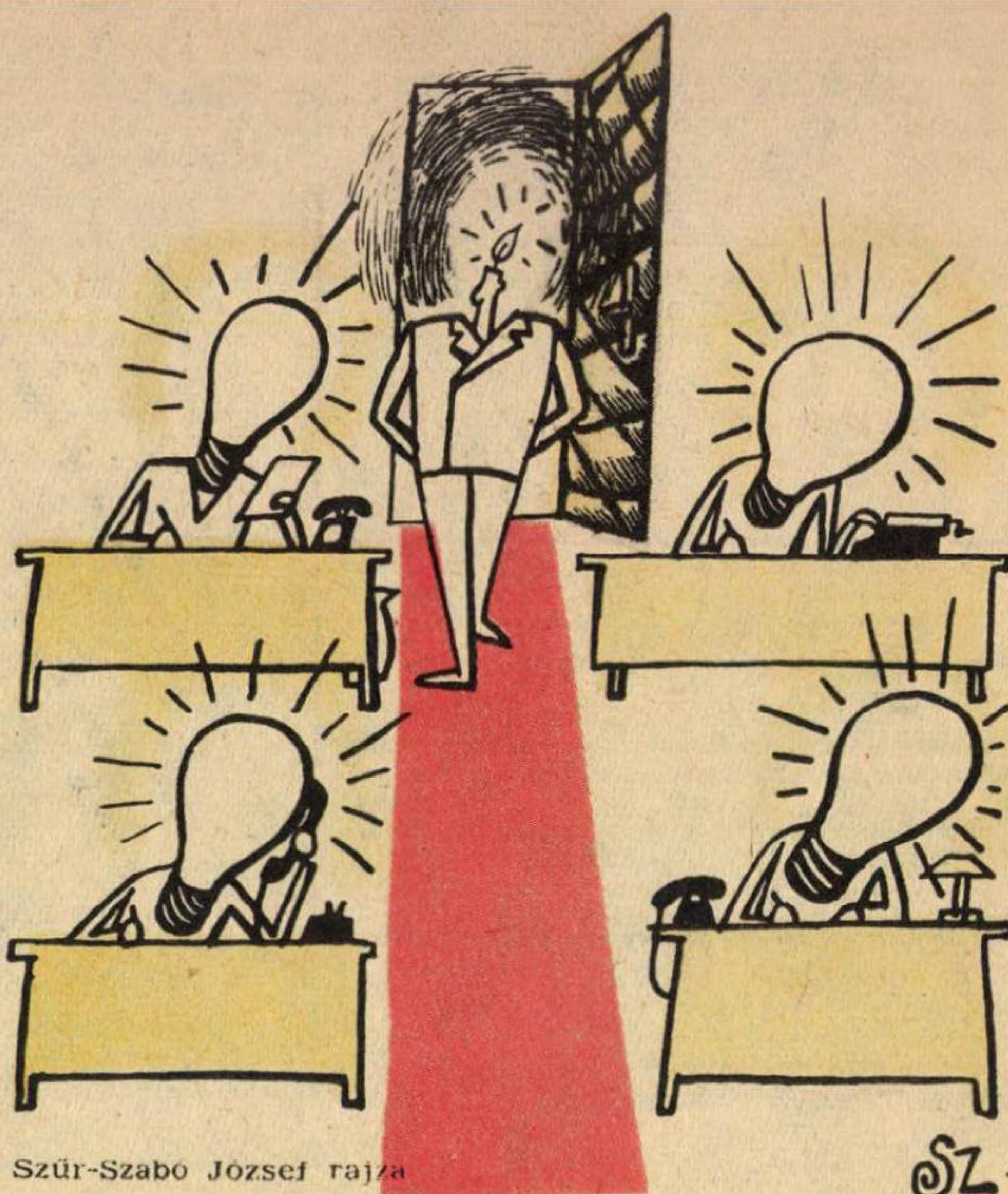
Dalmáth Ferenc

Pedagógia

– ... és nekem ne vágj ilyen pofákat!

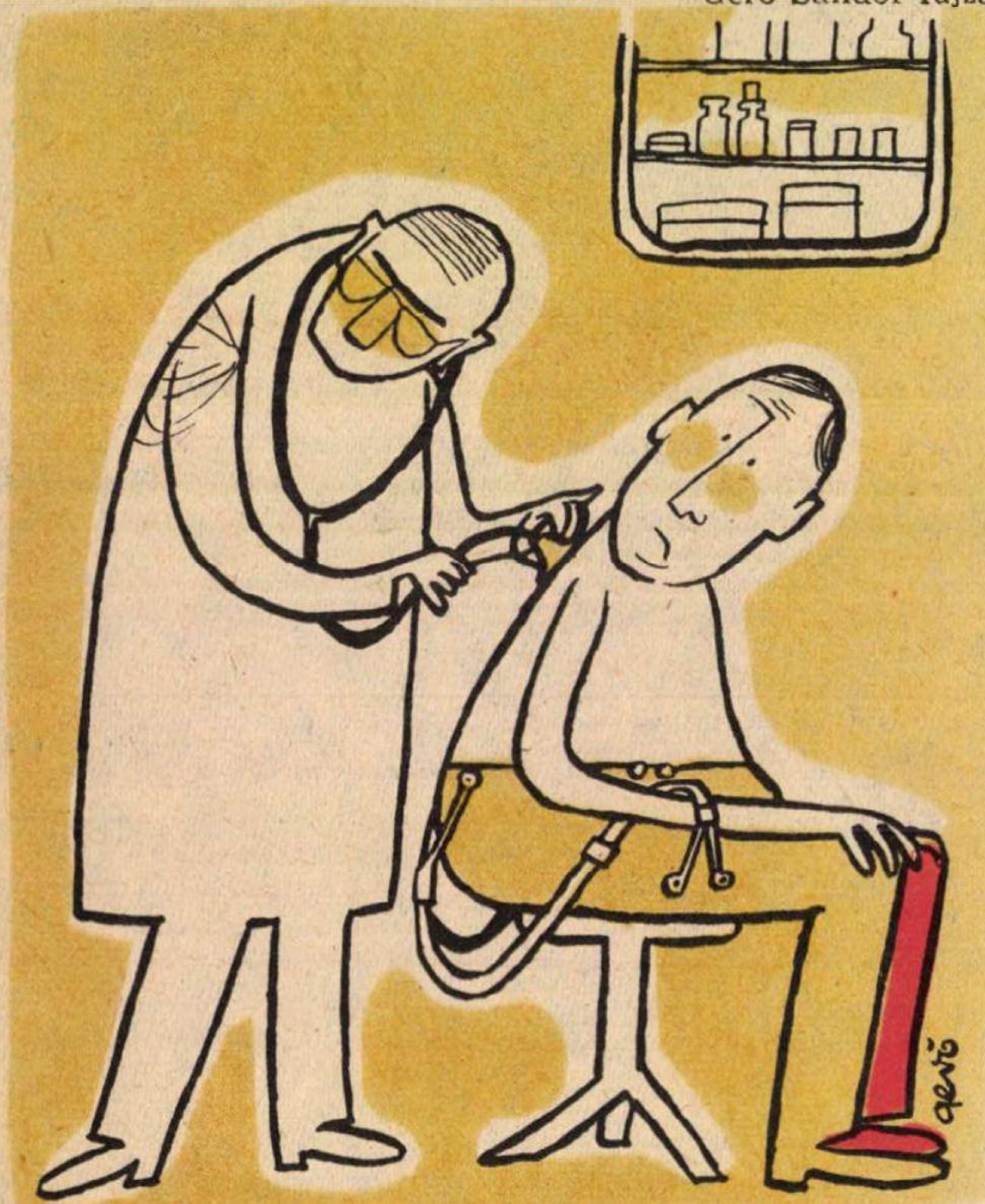
Ilyen is van

Szűr-Szabó József rajza

Író az orvosnál

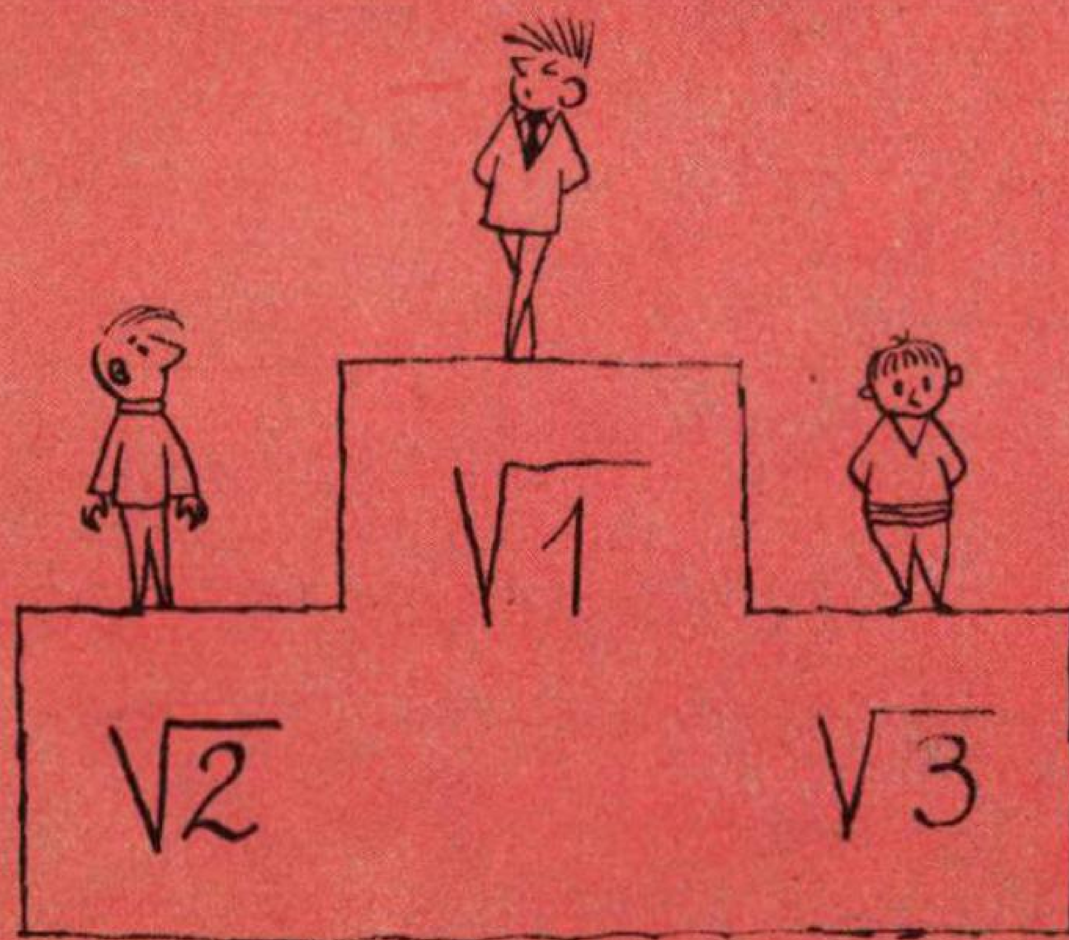
Gerő Sándor rajza

– Sóhajtson!
– Jó, csak aztán ne mondja, hogy pesszimista vagyok!

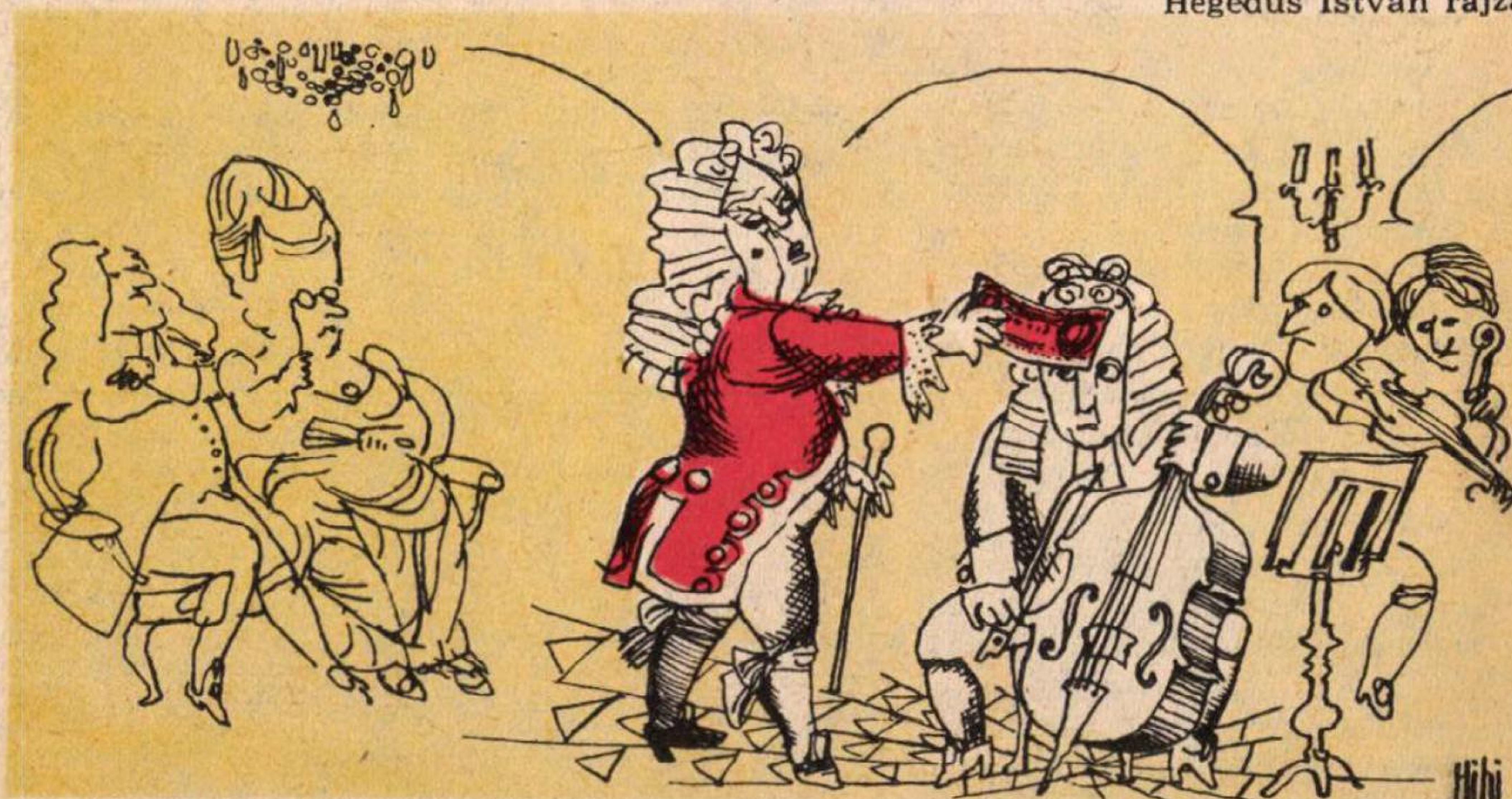
Modern színdarab

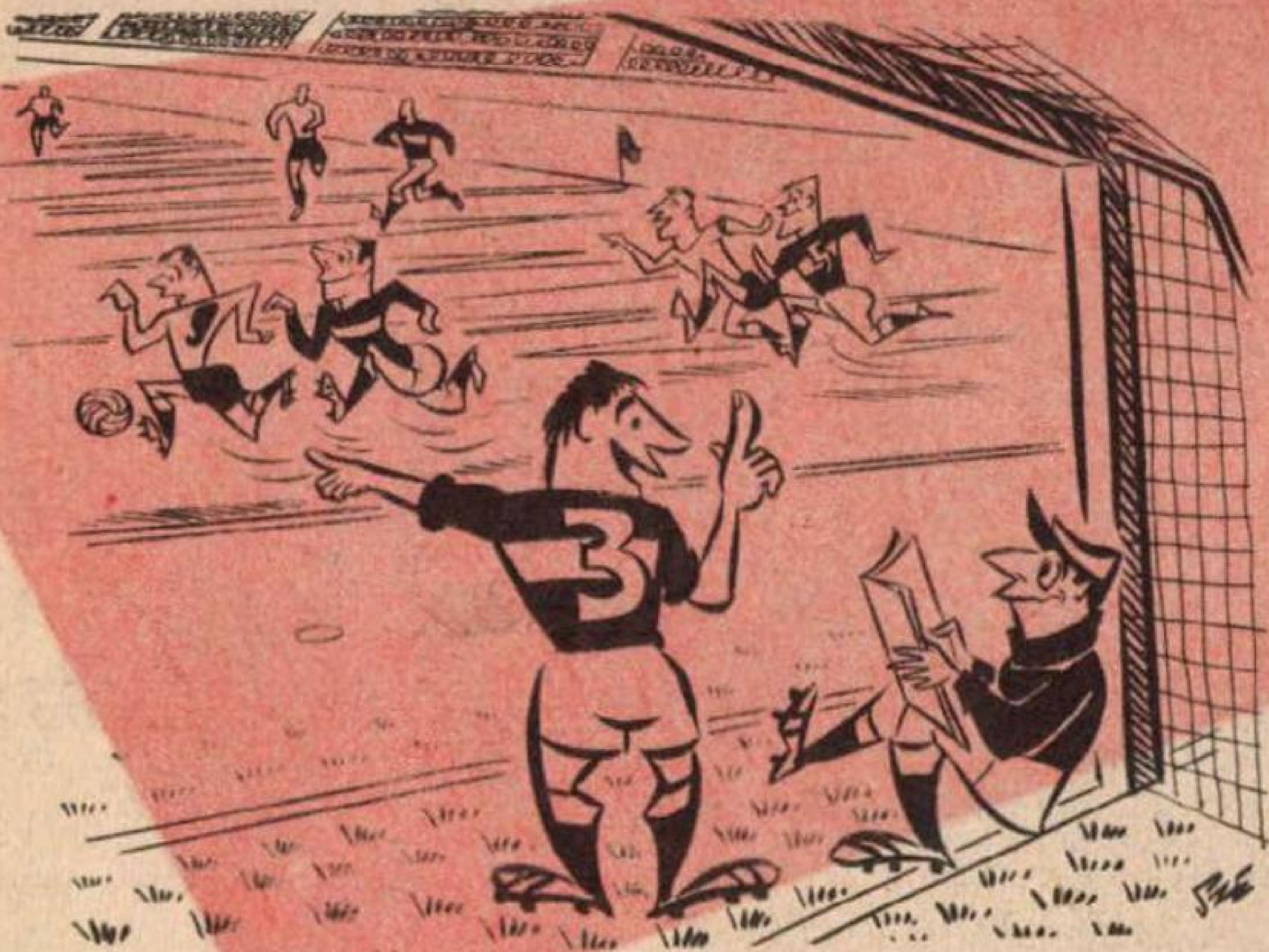
Zenetörténet

Hegedűs István rajza

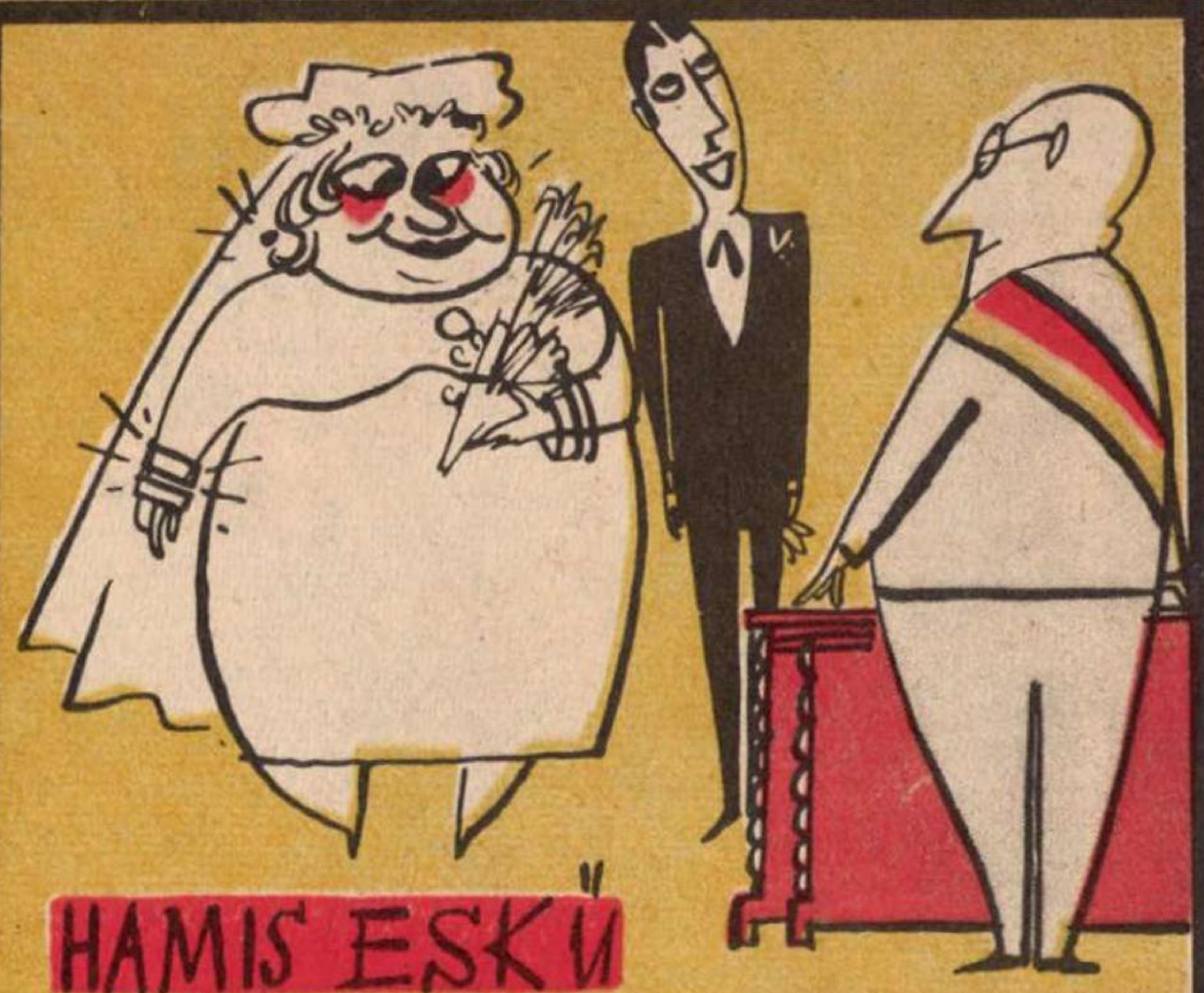
– Még egyszer azt a dé-dúr partitát ide a fülembe!

Tologatnak a csatárok

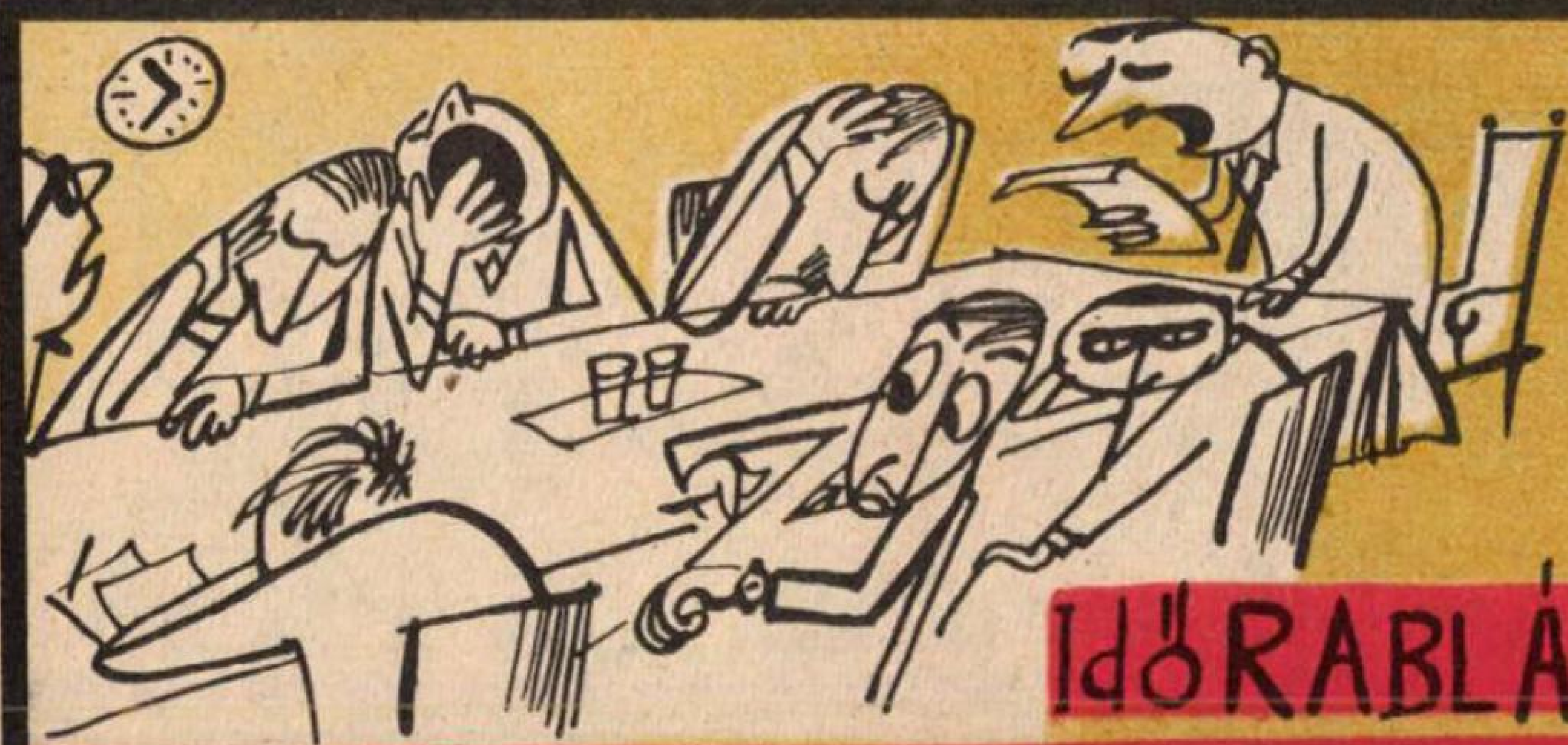

– Készülj, komám, öt percen belül ideérnek . . .

Szűr-Szabó József rajza

NINCS RÁ PARAG-RAFUS!

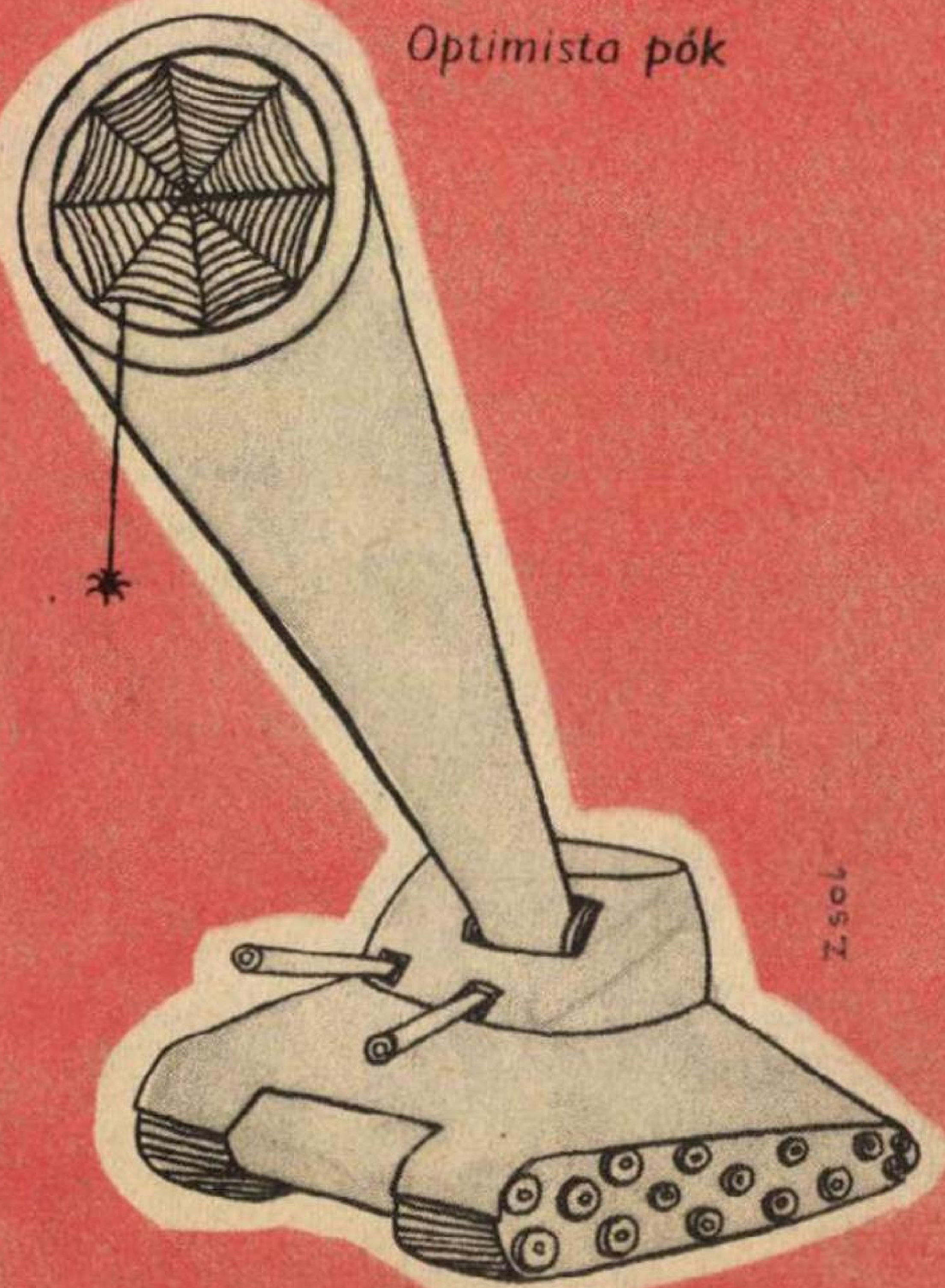
LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

„A megálló túlsó oldala" című bírálatukra közöljük: Intézkedtünk, hogy az utolsó kocsik áthaladási idejét jelző táblák mielőbb felszerelésre kerüljenek.

Fővárosi Villamosvasút

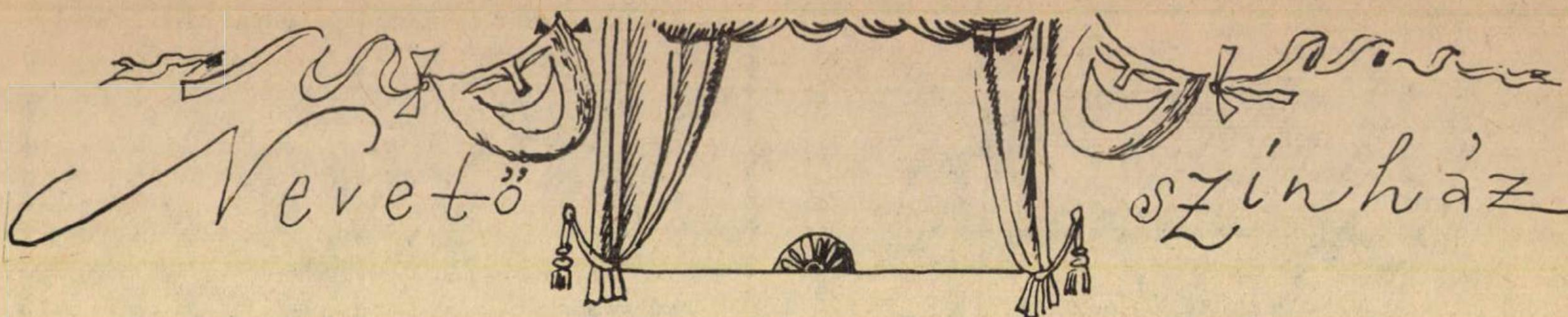
Optimista pók

Rögtönítélő bíró

Várnai György rajza

A FELEDÉKENY HITELEZŐ

Janovics direktor gyakran „zsebből" is kisegítette rászorult, érdemes és kedvelt színészeit egy kis privát-kölcsönnel, amit rendszerint fel sem jegyzett magának, hiszen színháza olyan jól ment, hogy az ilyen apróbb kiadások meg sem kottyantak a költségvetésben.

De mikor egyszer elsőrendű favoritja, Mészáros Lojzi megint „megvágta" egy tízes erejéig, a különben nyugodt direktor felhördült:

— Nahát, ezt aztán feljegyzem magamnak! — És beleírta noteszébe: Mészáros, 10 korona.

Múlt az idő, Lojzit a fővárosi Nemzeti Színház szerződtette, Janovics pedig tovább vezette kolozsvári műintézetét. Évekig nem találkoztak.

Egyszer azonban valami dolga akadt az erdélyi direktornak Pesten, ahol véletlenül összeszaladt hajdani kedvenc tagjával, akit nagy szeretettel üdvözölt. Lojzi mosolyogva ölelgette hajdani főnökét:

— Na és, dirikém, mikor töröljük már azt a régi tízkoronás tartozást?

Janovics elpirult.

— Jaj, kérem, ne haragudjon, hogy ennyi ideig megfeledkeztem róla. Tessék...

És egy vadonatúj, ropogós tízkoronás bankjegyet adott át az elképedt fiatal művésznek.

BIMBI-MONDÁS

A jó Bartos Gyulát „Bimbi"-nek becézték, amiért ő eleinte nagyon haragudott, mondván, hogy pátriájában, Szögedén meg környékén az ökröt, tinót és borjút tisztölik meg ilyen névvel.

Később azonban belenyugodott az inkább szerető, baráti heccből ráragadt melléknévbe, ahogy nagy pályatársa és örökös antagonistája, Somlay Artúr is az ő „Árgyél" megszólításába.

Nem csupán jó ember, jó kolléga, és jó színész volt Bimbi, de jó mondásai is voltak.

A Nemzetiben már elérte a megfelelő művészi rangot, de az azzal járó erkölcsi és anyagi előnyöket még nem. Azaz sem szerepkörében, sem gázsijában nem érte utol valódi sikereit.

Szóval: egyszer ott áll a színház felvonója előtt, várva Csepke bácsit, hogy az felszállítsa őt III. emeleti öltözőjébe, kezében a most ráosztott szereppel.

Odaérkezik egy riporter-ismerőse.

— Látom, művész úr, új szerep.

— Igen — biggyesztette el ajkát Bartos —, ez megint egy olyan lift-szerep.

— Hogyhogy?

— Amíg fölérünk, már meg is tanulhatom.

III. RICHÁRD

E. Kovács Gyula, a múlt századvég nagy tragikusa, ki évekig a fővárosi Nemzeti Színháznak is elsőrangú tagja volt, Kolozsvárott aratta évtizedeken át hatalmas sikereit.

Egyik híres szerepében, Shakespeare III. Richárdjában játszott éppen, amikor ahhoz a világszerte ismert mondathoz ért, hogy:

— Egy országot egy lóért!

— a karzatról egy rezes, borízű hang harsogott lefelé:

— Szamár nem lesz jó?

De a művész nem jött zavarba, és azonnal felszólalt a részeg rendzavarónak:

— De igen. Gyere le!

Nagy nevetés, még nagyobb taps.

Az előadás aztán zavartalanul folyt tovább.

A JÓ ASSZONY

Újházi Ede tipikus agglegény volt, annak ellenére, hogy kétszer nősült. Először fiatalon, de rövid „lejáratra", másodszor öreg korában.

— Gyermeke soha nem volt? — kérdezte egyszer egy riporter a mestert.

— De volt — válaszolta az agg művész, szemét meghatottan törülgetve. — Egy nagyon kedves, édes, fiatal nőtől, akit szerettem, és akivel sokáig közeli barátságban voltam. Egyszer bevallotta, hogy teherben van. Büszke és boldog voltam.

— És?

— Azután megszülte a gyermeket. Édes, pufók, stramm kisfiú lett. Imádtam. De nemsokára meghalt. A gyermekem. Az első! Az egyetlen!! A fiú, a fiam... Egészen odavoltam. S a jó lélek, ez a drága, kis asszony, ez a derék, becsületes teremtés, hogy megvigasztaljon, nehogy tönkre tegyem magamat bánatomban, bevallotta, hogy a gyerek nem is tőlem volt.

KÖNYÖRTELENSÉG

Ódry nagyon ideges, ingerlékeny színész volt. Különösen olyan bemutató előadások előtt, mikor ő játszotta a főszerepet a darabban.

Egy ilyen premier estéjén, mikor éppen tükre előtt készítette maszkját, és közben magában memorizálta hosszú és nehéz szerepét, berobbant öltözőjébe a kellemetlen és legtöbbször rosszkor érkező Hegedűs Sándorka, és valami egészen közömbös ügyben, rekedt harsogással kezdte szidni a színház akkori igazgatóját, aki — szerinte — igazságtalan ökör, mert az ő remekművét ismét nem fogadta el.

Ódry felpattant ültőhelyéből, és magából kikelve ordított rá a megszeppent vendégre:

— De most aztán mars ki! Mégiscsak disznóság ilyenkor zavarni az embert ezekkel a hülyeségekkel! Egyszer s mindenkorra tabu ez a helyiség a részedre! Megértetted?!!... Kifelé!!

És a sápadtan kihátráló ember lábára csaknem rávágta az ajtót. Durr!!

Azután nagyot fújt, visszaszült a tükréhez, és folytatta előkészületeit.

Néhány perc szünet. Egy szintén szereplő, készülődő kollégája végül megszólal:

— No, ez azért mégis kicsit erős volt. Nem gondolod, Árpád? Végül is: ez a fráter méltóságos úr, kormányfőtanácsos, az Országos Kaszinó és a Kisfaludy Társaság tagja, satöbbi... Így megsérteni! Úgy megsértődik, hogy végül is...

Ódry felhorkant:

— Megsértődik? Ma igen! De holnap megint itt van és könyörtelenül megbocsát!!

(Kürthy György gyűjtése)

ALEKSZANDR VIHREV:

ŐSI SZOKÁS

A törzs harcosai, amint a hatalmas barlangi medvét megpillantották, egytől egyig követ ragadtak. Csak a Mulya kezébe akadt véletlenül pont egy husáng. Egy egyszerű, görbe faág, olyan, amilyenre eddig senki sem fordított különösebb figyelmet.

Mulya a feje fölé emelte a husángot, úgy várta a vérfagyasztóan üvöltő medve támadását. Közben a törzs többi tagja, elhajítva a köveket, ősi szokás szerint szétfutott a szélrózsa minden irányába.

A medve rávetette magát Mulyára, ő azonban úgy vágta fejbe a bottal, hogy azon nyomban kimúlt.

Valószínű, hogy ezzel az ütéssel kezdődött el a felfedezések csodálatos kora.

Vacsora közben, a medve bordáját szopogatva, a törzs egyik harcosa, név szerint Mun, irigykedve gondolt Mulya váratlan karrierjére, melynek elismeréseképpen az Öregek Tanácsa ma neki utalta ki a legjobb falatokat. Nem volt egyedül. Hasonló gondolatok kavarogtak három szőrös asztaltársa – Ka, Tár és Sak fejében is.

Még aznap este, összegyűlve egy hatalmas páfrány alatt, mind a négyen egyhangúlag úgy döntöttek, hogy a husángot – Mulya találmányát – hivatalosan is el kell fogadtatni.

– Segíteni akarunk neked – mondta Mulyának Sak, szokásos mézédes modorában, amely mindig valami piszkos gondolatot takart. – Ideológiailag és erkölcsileg fogjuk alátámasztani a felfedezésedet.

Ásítva és a szemét törülgetve, Mulya megpróbált kitérni az ajánlat elől:

– Ó, ne!... Ne fárasszátok ezzel magatokat! Majd megtanulja magától is az egész törzs a husáng használatát. Gondolom, nem lesz szüksége olyan ideológiai alátámasztásra, mint a magnetofonnak, a repülőgépnek vagy a Bohr-féle atom-modellnek, háromszázezer év múlva.

– Hogy te mennyire mulya vagy – nevetett fel Tár, négykézlábra ereszkedve –, talán nem tudod, hogy olyan korban élünk, amikor a jövő útját nem zseniális egyének, hanem alkotó munkaközösségek határozzák meg!

Mulya szótlanul a fejét ingatta; nem, ő bizony nem gondolt erre.

– Hát akkor, a brontosaurus májára esküszöm, nem is szükséges tovább beszélnünk erről! – kiáltott fel Ka. – Te személy szerint a mi kollektívánkhoz tartozol, és ezért neved tulajdonképpen nem is lényeges a történelem számára.

– Kollektívánk találmányi felelősének nevezünk ki téged – mondta nagylelkűen Mun, és Mulya álmosan rábólintott.

Néhány nap múlva az Öregek Tanácsa előtt számolt be eddigi munkájáról és az eredményekről az alkotó kollektíva.

Mun részletesen kifejtette a husáng széleskörű felhasználhatóságát, különös tekintettel a közelharcra. Beszámolójából mindenki levonhatta a következtetést, hogy a husángot sok jó tulajdonsága ellenére sem lehet borotvapenge, étkészlet vagy furulya minőségben használni. Rövid kis előadásának végére tartogatta a legzseniálisabb megállapítást, amely biztos meggyőzte az eddig még kétkedőket is: „A husáng, az husáng!"

Ka, alkotó tevékenységét a husáng technikai jellemzésére konkretizálta (szín, hőmérséklet, keménységi fok stb.), és ahhoz a következtetéshez jutott, hogy a husáng lehet hosszabb vagy rövidebb, vastagabb vagy vékonyabb, attól függően, hogy kit vagy mit akarnak fejbe vágni vele.

Tár ellentmondást nem tűrő hangon fejtette ki, hogy a husángot használat közben leghelyesebb, ha egy vagy maximum két kézzel fogjuk meg egyszerre.

Sak a husáng prototípusát készítette el, amelyet a törzs harcosainak üdvrivalgása mellett, ünnepélyesen átnyújtott a vezérnek.

Amíg ez a komoly tanácskozás folyt, Mulya, husánggal a kezében, a közeli erdőben vaddisznóra vadászott. Sikerült is elejtenie egy szép, kövér kant.

Az Öregek Tanácsa elhatározta, hogy prémiummal jutalmazza az alkotóközösséget eredményes munkájáért. A vaddisznót négy egyenlő részre vágták, és Mun, Ka, Tár és Sak a hála könnyeivel a szemükben, és a további eredményes munka megígérésével vették át jutalmukat.

A Mulyáról sem feledkeztek meg. Neki maradt a farka.

Oroszból fordította: Puskás Tamás

ÜLTESSÜNK VITAMINT!

Jön a tavasz, most kell gondoskodni róla, hogy a tavasz beálltával megszűnjön a henyélő jácintok, a szabotáló hóvirágok korszaka, melyek nemcsak a mindennapi illatozást tagadták meg, de elfeketézték a nap hőenergiáját, a föld nedvkészletét. A lefoglalt nedvkészletet a dolgozó ricinusbokroknak kell kiutalni, hogy fokozottabb munkateljesítményekre serkentsük őket. A gomblyukban hivalkodó parazita szegfűk helyét foglalja el az osztálytudatos kelkáposzta, a vázatöltelékeket – az ondolált krizantémot, a világ vajúdásától magát távoltartó mimózát – váltsa fel a zöldbab, mely új lendületet ad a gyomorban gyülekező népi erőknek. Ideje már, hogy a virág-gruppokban megszűnjék a tőkés növények uralma s helyüket a kiuzsorázott spenót, a cselédsorban élő hagyma foglalja el. Térjenek haza a disszidált napraforgók és foglalják el a sertéskaraj helyét. Friss, kihasználatlan erőket a földbe, melyek az emberi szervezet újjáépítésén fáradoznak és a fiatal, demokratikus gyomor megsegítésén. Évtizedeken keresztül félrenevelt gyomrunk még ma is inkább a disznóhúst kívánja s alapos átnevelés árán tudjuk csak rávezetni, hogy a belek csakis reálpolitikát folytathatnak és nem szaladhatnak illúziók után.

Nem engedhetjük, hogy a kisemmizett kukoricát továbbra is elnyomják s helyét a rostélyos bitorolja.

Ültessünk vitamint, hogy a felnövő új nemzedék salátán és karalábén izmosodva folytassa országépítő munkáját. Ültessünk vitamint, hogy a libacomb egészségtelen inflációja megszűnjék s a káposzta, sárgarépa, gyökér eljusson végre az öntudatos dolgozókhoz.

Tisztítsuk meg sürgősen népi demokráciánk közkertjeit a lapuló reakciós virágoktól s ültessük be helyüket a nép soraiból kikerülő főzelékekkel.

Éljen a kelkáposzta és a rózsakrumpli! Éljen a független, hegyes és erős paprika!

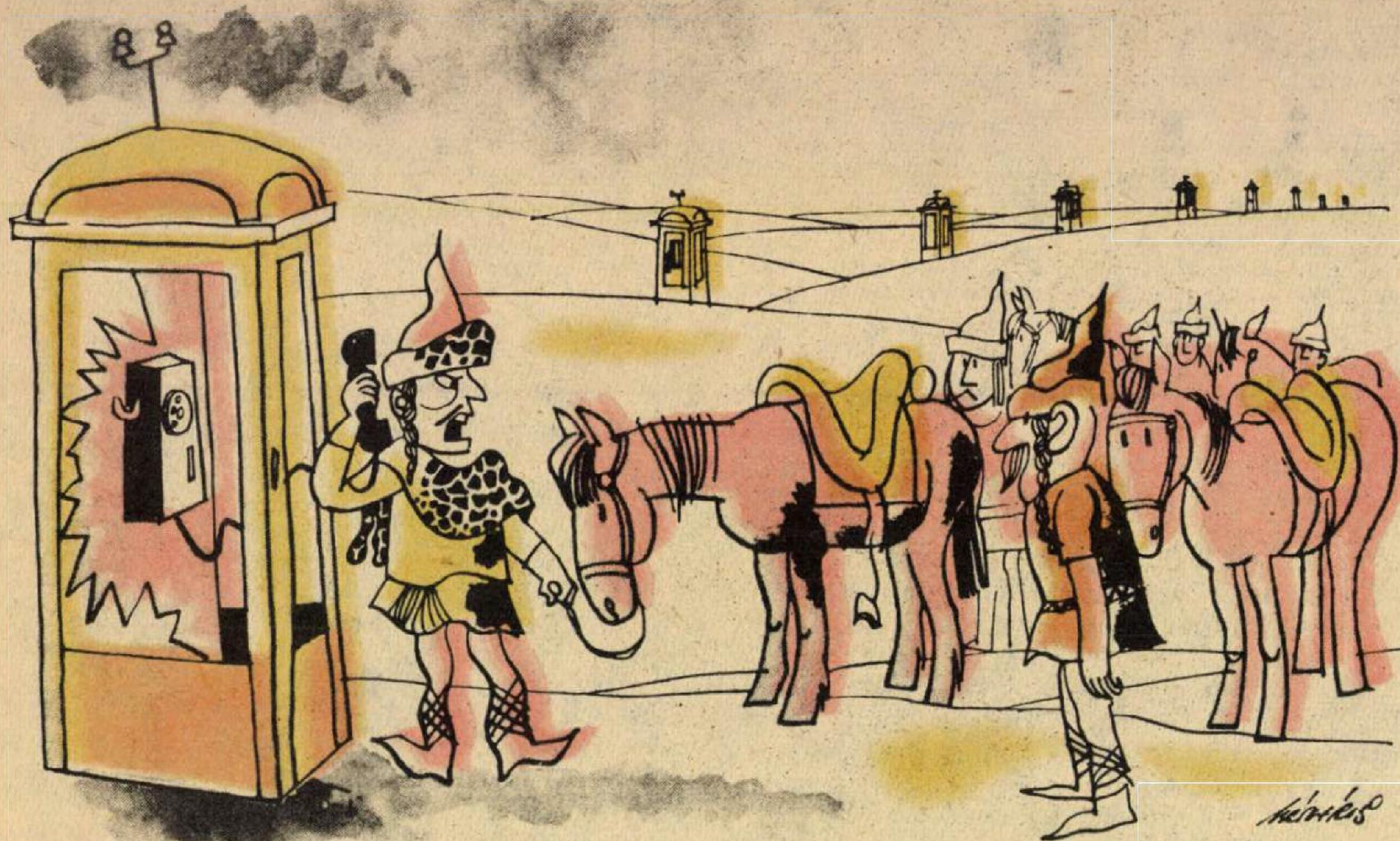
Palotai Boris

URALKODÓK

Szűr-Szabó József rajza

KOVÁCS J. JÁNOS

Így kezdődhetett a népvándorlás Mészáros András rajza

– Ez sem működik, mehetünk tovább!

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

A professzor megvizsgálja a beteget és receptet ír. A páciens húsz koronát tesz az asztalra.

– Nálam negyven korona a tiszteletdíj – mondja a professzor.

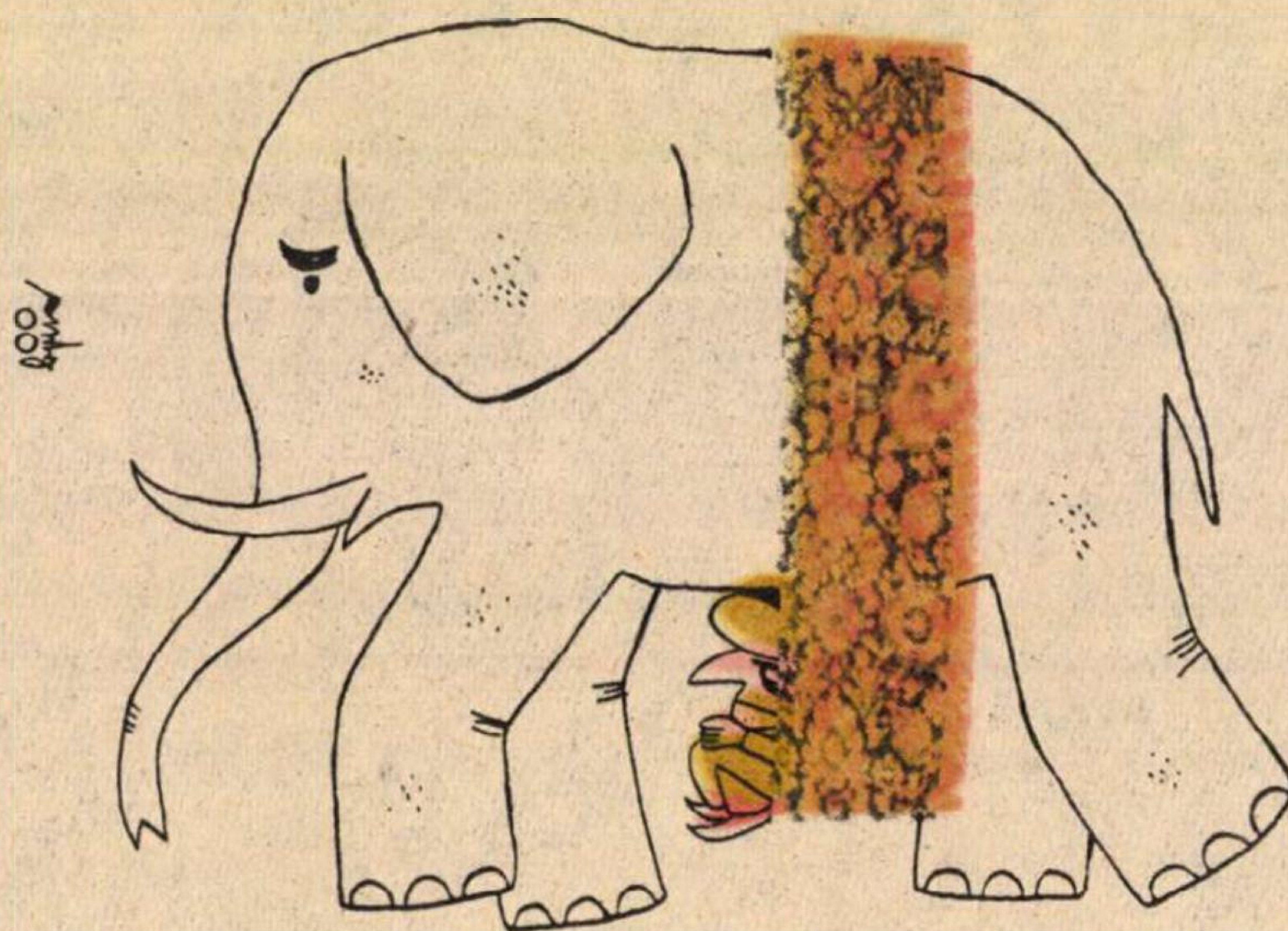
– Bocsánat, azt hittem, hogy hatvan . . .

*

– Van már étvágya? Használt az étvágygerjesztő?

– Nem. Vártam, vártam, hogy étvágyam legyen, de hiába vártam. Erre jól megebédeltem . . .

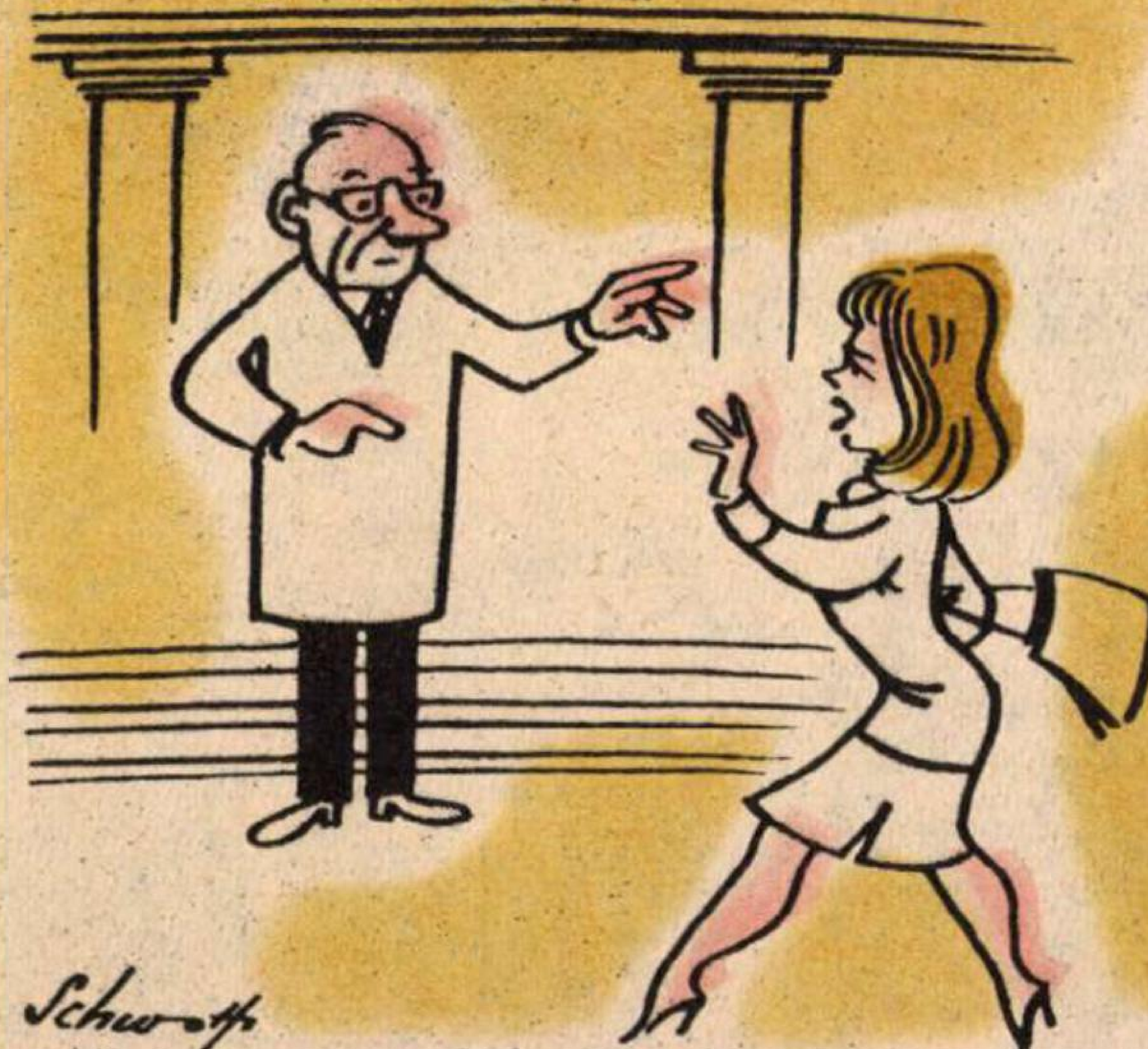
Alacsonyabb beosztás

Korrigáltuk a lap címét

Elfoglalt színésznő

– Drága művésznő, játssza el a Kaméliás hölgy címszerepét!

– Nem vállalom, még meghalni sincs időm! . . .

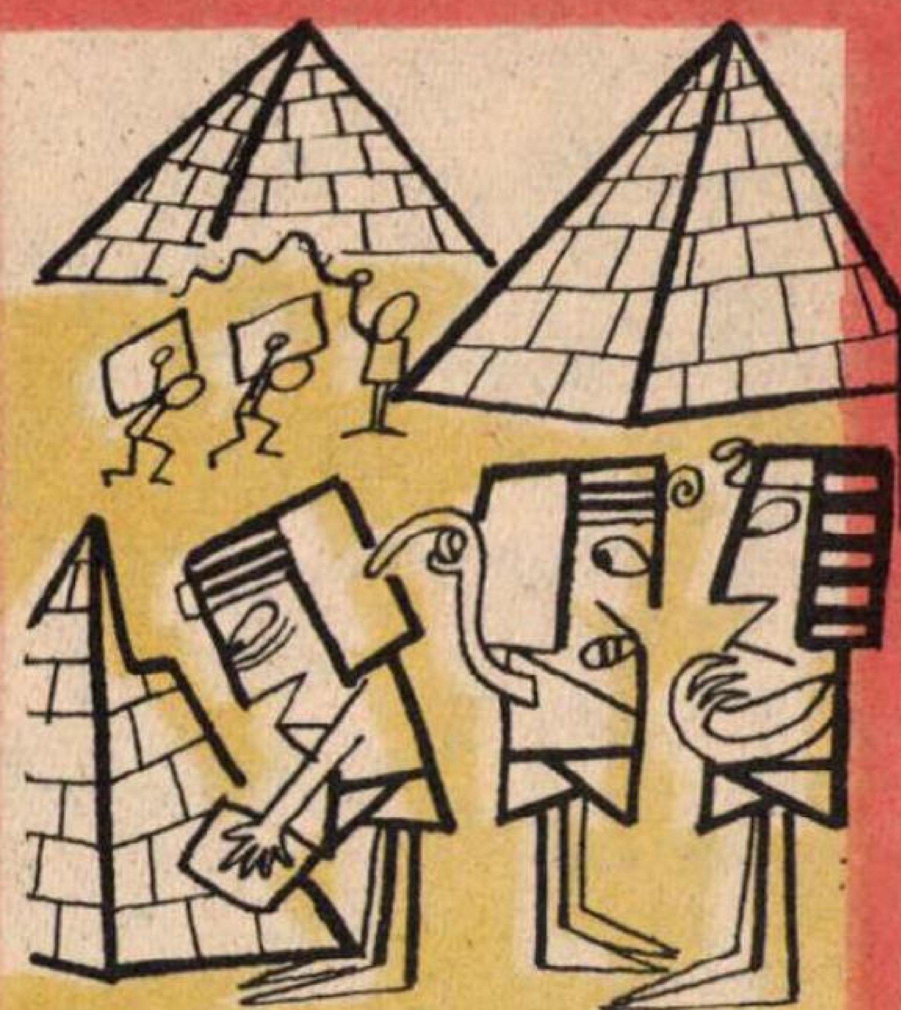

Nem közölhető kéziratot küldtek:

H. Anna, Lajosmizse – Sz. Péter, Bp. I., Hunyadi J. út – K. Pál, Kisterenye – F. Sándor, Bp. XII., Győri út – K. János, Füzesgyarmat – Z. Gy.-né, Bp. XIV., Torontál u. – D. I.-né, Bp. VI., Bajcsy-Zs. út – E. György, Bp. XI., Budafoki út – D. István, Kaposvár – K. György, Szentes – V. Gábor, Balatonszárszó – E. Péter, Debrecen – K. László, Tápiószele – H. István, Bp. XXII., Ady E. út – V. Pál, Bp. VIII., Szigony u. – V. Miklós, Szeged – A. Gábor, Bp. XII., Németvölgyi út – K. Gábor, Bp. VI., Váci út – O. Ede, Környebánya – V. László, Kaposvár – B. István, Bp. II., Szász K. u. – P. Éva, Bp. V., Arany János u. – N. László, Bp. IV., Dobó u. – G. Sára, Bp. XII., Bán u. – Cs. László, Bp. XIII., Visegrádi u. – K. Sándor, Somogyfajsz – H. Margit, Bp. V., Pesti B. u. – J. Zsolt, Dunaharaszti – Sz. József, Bp. IV., Erkel F. u. – T. Mihályné, Bp. IV., Ipar u. – L. Géza, Bp. VII., Sajó u. – K. Piroska, Békéscsaba – M. Gábor, Debrecen – E. Lajos, Salgótarján – R. György, Bp. V., Lengyel u. – B. Vilmos, Szeged – Sz. József, Szebény – D. Sándor, Békéscsaba – K. Sándor, Kecskemét – Sz. György, Bp. V., Nagy Ignác u. – N. Lajosné, Salgótarján – Ó. László, Székesfehérvar – Z. László, Pécs – D. Sándor, Bp. XIII., Lehel u. – Cs. Géza, Bp. VII., Nagydiófa u. – B. Péter, Bp. XIII., Szt. István park – M. János, Miskc – W. Tibor, Bp. XII., Kiss J. altb. u. – F. Mihály, Vencsellő – B. József, Tiszapalkonya – J. Erzsébet, Sátoraljaújhely – V. Ernő, Bp. XIV., Lőcsei u. – B. Gézáné, Eger – C. Rozália, Győr – D. Sándor, Bp. XI., Kende u. – L. Géza, Bp. VII., Sajó u. – J. András, Bp. XIV., Bánky D. u. – H. Gyula, Bp. III., Damjanich u. – S. Ede, Bp. VI., Népköztársaság útja – B. Vilmos, Szeged – M. Katalin, Bp. XIII., Váci út – B. Imre, Tapolca – K. Gábor, Bp. VI., Váci u. – F. Dezső, Eger – P. János, Kazincbarcika – Sz. Sándorné, Peremarton – B. Sándor, Bp. I., Úri u. – N. Imréné, Bp. XIV., Nagy L. út – R. Jánosné, Bp. VII., Klauzal u. – K. Tibor, Sopron – L. Ferenc, Szeleveny – H. Sándorné, Bp. X., Bánya u. – H. László, Körmend – L. Tamás, Bp. III., Losonc u. – B. Kálmán, Dalmand – W. Irén, Veszprém – B. András, Kerekegyháza – N. László, Bp. IV., Dobó u. – D. József, Komló – G. Mária, Tiszakécske – H. Pál, Bp. XIV., Ilka u. – H. Ferenc, Kaposvár – N. Béláné, Zagyvapálfalva – K. Tibor, Bp. VII., Peterdy u. – M. Ferencné, Bp. VIII., Mező I. út – G. József, Jászárokszállás – U. László, Bp. III., Korvin Ottó u. – K. István, Bp. I., Derék u. – T. István, Bpest III., Hajógyár – B. András, Szarvas – P. Vera, Bp. IX., Mester u. – Sz. Frigyes, Bp. XII., Alkotás u. – V. Róbert, Bp. XIII., Hegedüs Gy. u. – E. Imre, Bp. XIV., Lengyel u. – P. Gyuláné, Bp. IV., Ősz u. – Sz. Sándor, Miskolc – A. Nándor, Bp. XXII., Schönherz u. – M. Árpád, Nyíregyháza – Z. Tamás, Noszvaj – N. András, Bp. XVI., Árpád u. – T. István, Bp. IX., Tolbuchin krt. – T. István, Székesfehérvár – W. János, Oroszlány – Cs. Mihály, Bp. VI., Majakovszkij u. – M. Anna, Bp. VI., Népköztársaság útja – R. Lóránt, Bp. II., Aranka u. – H. István, Bp. II., Veronika u. – S. János, Pilis – Cs. László, Bp. XIV., Fűrész u. – F. Béla, Bp. VI., Szív u. – R. János, Bp. XI., Erőmű u. – M. László, Bp. XIV., Tábornok u. – L. Béla, Bp. VI., Munkácsi M. u. – R. Márta, Szeged – Ó. Márton, Kisvárda – E. Vince, Szigetszentmiklós – Zs. Lászlóné Bp. III., Hévízi út – Sz. György, Kunhegyes – G. János, Pécs – L. György, Bp. IX., Üllői út – Sz. Béla, Bp. VIII., Delej u. – P. Péter, Székesfehérvar – H. Sándorné, Bp. XIV., Ilosvay u. – D. Ferenc, Gyál – V. László, Kaposvár – R. Imre, Badacsonytomaj – K. H. György, Bpest XIII., Toborzó udvar.

TRÉFÁS TÖRTÉNELEM

– A munkavezető is épít magának egy kis piramist.

– Ne zavarja köreimet! Most dönt a zsűri...

– Inkább gyújtogasson, felség!

–A kalapot a fürdőkádban is a fején tartja.

Fülöp György rajzai

Marathónnál

– Tudjuk, már bemondta a rádió!

ÖREG ÍRÓ TÜKÖRBE NÉZ

A szíved, a vak és hiszékeny
még táncol — tántorgó balett! —
de már nem állsz rivaldafényben
csinált szerényen, vén balek.

Sárgarigók a szederágon,
hullott gyümölcs az ág alatt,
micsoda koncert! — te az ágon
emlékezel, míg más arat.

Ásass, tükörkép, ásass gödröt
a boldog szederfa tövén,
kisimítja a föld az öklöd,
alszik a gúny meg a fölény.

Olyan mindegy lesz lent a nyűnek,
hogy jót írtál, vagy badarat . .
— S mintha ismernék összes műved:
lepiszkolnak a madarak.

Ui.
De mégis higgy, remélj te még,
hogy sok könyved nem lesz itt polyva,
új században új nemzedék
a liptóit abba csomagolja.

Török Rezső

Modern giccsfestő

LUDAS MATYI SZÍNPADA

JENCIKE

(Mai tárgyú szomorújáték)

(Szín: a kiváló ideggyógyász magánrendelője. A professzor íróasztala mögött ül, vele szemben Jencike mamája foglal helyet. Jencike – húsz év körüli, matrózruhás, sápadt, nagyszemű kisfiú – törökülésben kuporog az íróasztalon, és mozdulatlanul bámulja a mennyezetet.)

JENCIKE MAMÁJA: Tudja, kedves professzor úr, amikor Jencike megszületett, elhatároztuk, hogy inkább a szánktól vonjuk meg a betevő falatot, de biztosítjuk, hogy a képességei szabadon bontakozzanak ki. Már csecsemőkorában észrevettük, hogy hihetetlenül muzikális. Ha a rádióban megszólalt a zene, már hadonászott is a kis kacsóival. Hatéves korára összespóroltunk egy zongorát, és tanárt vettünk fel melléje. Később egy másik hajlamát is felfedeztük.

PROFESSZOR: Éspedig?

JENCIKE MAMÁJA: Amikor az udvaron szaladgált, meglepően artisztikusan mozgott, és hihetetlenül magasra szökdécselt. Természetesen beírattuk párhuzamosan privát balettre is. Ugye, helyesen jártunk el?

PROFESSZOR: Folytassa, kérem.

JENCIKE MAMÁJA: Már az általános iskola harmadik osztályába járt, amikor egy szép napon feltűnt nekem a buszon, hogy Jencike összeráncolt homlokkal lesi a mellettünk álló külföldi turisták beszélgetését, és közben a kicsi szájával némán formálja utánuk a sosem hallott szavakat. Tizenkét éves korában!

PROFESSZOR: Tizenkét éves korában még csak a harmadikba járt?

JENCIKE MAMÁJA: Hát igen, mert a zongorázás, a balett és a különrajz – tudniillik bűn lett volna, ha ezt a hajlamát parlagon hevertetjük –, meglehetősen lekötötte. Mi sem forszíroztuk a közönséges tantárgyakat. Az ő esetében ez érthető, nemde? Sok híres ember volt, aki . . .

PROFESSZOR: Talán térjünk vissza Jencikére.

JENCIKE MAMÁJA: Minthogy a férjem az angol mellett kardoskodott, én pedig az olasz mellett, mindkettőre beírattuk Jencikét. Egy idő után felfigyeltem arra, hogy Jencike milyen dallamosan ejti ki az olasz szavakat. Éreztem, hogy ennek a gyereknek kincs van a torkában. Egy anya megérzi az ilyesmit. Aztán Jencike megint új oldaláról mutatkozott be. Behívatott az osztályfőnöke. Az természetesen nem érintett különösebben, hogy a fiú néhány tárgyból ismét bukásra áll, viszont megragadta a figyelmemet, amit a Jencike magaviseletéről mondott. Kiderült, hogyha felszólítják, gúnyosan makog, fintorokat vág, és utánozza a tanárokat.

PROFESSZOR: Mit tettek erre önök?

JENCIKE MAMÁJA: Ezúttal különös szerencsénk volt. Egy nyugdíjas színész-házaspár lakik ugyanis a szomszédunkban, ők vállalták Jencike továbbképzését. Sajnos, néhány hete Jencike minden tanulmánya megszakadt. A zongora, a balett, a rajz, az angol, az olasz, az ének és a színészet. Amint most is látni tetszik, Jencike naphosszat odahaza is pontosan így ül az ebédlőasztalon. Nem lehet szóra bírni. Csak bámulja a mennyezetet. A zsenik átmeneti letargiája, hangulatoskodása volna ez nála?

PROFESSZOR: Mindjárt megvizsgáljuk. *(Feláll, Jencikéhez lép, alaposan megvizsgálja. Aztán lassan visszaül íróasztala mögé.)*

PROFESSZOR: Kedves asszonyom, alaposan megvizsgáltam a fiát. Önök a kedves férjével éjt nappallá téve fáradoztak azon, hogy Jencikéből különleges embert neveljenek. Nem kímélték sem magukat, sem őt.

JENCIKE MAMÁJA *(pironkodva)*: Hát . . .

PROFESSZOR: Gratulálok. A mű kész. Most hosszabb pihenés következik. Ez elsősorban Jencikére vonatkozik. Ugye, jó lesz, fiacskám?

JENCIKE: Böőö . . .

Függöny

Kürti András

ÓRIÁSI találmány

Az újítási felelős ajtaján szerényen kopogtattak.

— Lépjen be! — hangzott a szobából.

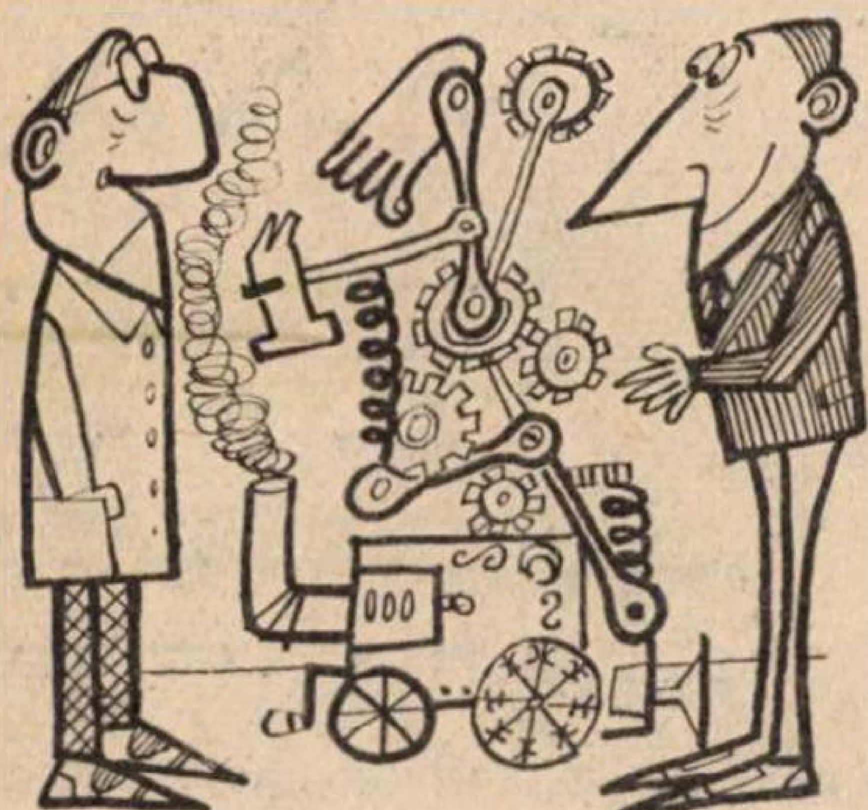
Zárdai Zsolt, a gyár kitűnő géplakatosa, csillogó szemmel egy tervrajzot helyezett az asztalra:

— Ezt tessék megnézni. Úgy érzem, óriási találmány.

Percegős Norbert kissé unottan, távolbarévedő szemekkel hajolt a papírlap fölé:

— Óriási találmányokkal bőven el vagyunk látva. Mi az egésznek a lényege?

— Szerkezetem aránylag kis költséggel elkészíthető. Az acélból készült alkatrészek esztergálásánál hasznosítható. Az a mun-

kafolyamat, ami eddig negyven percig tartott, szerkezetem segítségével ezután 1 óra 10 percig fog tartani.

— Érdekes — nézett maga elé elgondolkodva Percegős Norbert.

— Folytatom. Az eddigi 3—5 százalékos selejt 8—12 százalékra emelkedik.

— No lám! — töprengett ráncolt homlokkal az újítási felelős.

— Tekintettel a pontatlan megmunkálásra, az elkészült alkatrészek majd gondot okoznak a beszerelésnél. Így szerkezetem lényegesen csökkenti a termelékenységet.

— Értem. De mégis, mi az ön találmányának az előnye?

— Semmi az égvilágon. Ennek csak hátránya van.

— De az ég szerelmére! Akkor miért ad be nekem ilyen újítást?

Zárdai Zsolt melankolikusan legyintett:

— Egy éve olyan találmányt nyújtottam be, amely hasznos a népgazdaságnak, és csak előnyei vannak. Visszadobták, gondoltam, talán valami ilyesmire van szükség...

Galambos Szilveszter

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Hogyan javítanák meg a főváros közlekedését?

A lemaradt utasok részére vigasztaló állomásokat létesítenék.

B. E.

Sehogy. Majd bolond leszek az egyik legfőbb témaforrásomat kiapasztani!

D. F.

Betiltanám!

F. L.

Szaporítanám a gyalogjárók számát. Hétfőn, szerdán, pénteken csak nők utazhatnának villamoson; kedden, csütörtökön, szombaton csak férfiak vehetnék igénybe az autóbuszt; troli egész héten az öregeké és a gyerekeké lenne. A csúcsforgalmat vasárnapra tenném, amikor mindenki ráér gyalog közlekedni.

F. Gy.

Megrendelném a közlekedési dugókat, rövid határidőre. Akkor hónapokig nem lenne dugó.

(f–p)

Visszaállítanám a lóvasutat. Ezzel a járművel semmi baj sem volt.

G. Sz.

Miért javítsam meg? Valami baj van vele?!

K. A.

Megszüntetném a megállóhelyeket.

M. Gy.

A délutáni csúcsforgalmat félháromra tenném át. Ezáltal megszűnne a félötös tumultus.

P. L.

Bevezetném, hogy ne csak taxit, hanem villamost is lehessen telefonon rendelni.

S. P.

Megengedném, hogy a nyugaton élő rokonok vámmentesen küldhessenek villamost és autóbuszt.

T. L.

Korrekt és korrupt

„Idegen Szavak" szótárában böngészgettem múltkor,
és ott leltem egymás után e két ropogós szót.
A tudatunkba mindegyikük más értelmet sulykol
s én eltöprengek felettük, miképp használhatók?

Ó, jaj!... Nincs magas iskola, mely kellően kioktat
sőt kényes helyzet esetén nem tudható, mi a
különbség, amely csapdát nyit gyanútlan jámboroknak
és bajt okoz egy paraszthajszáldifferencia.

Mert teszem azt: korrekt dolog egy szép pénztárcát adni,
mely krokodilt utánoz, de csak műanyag vacak.
Ám ha VALÓDI krokodil a tárca és nem talmi:
ki elfogadja nem korrekt, hanem korrupt alak.

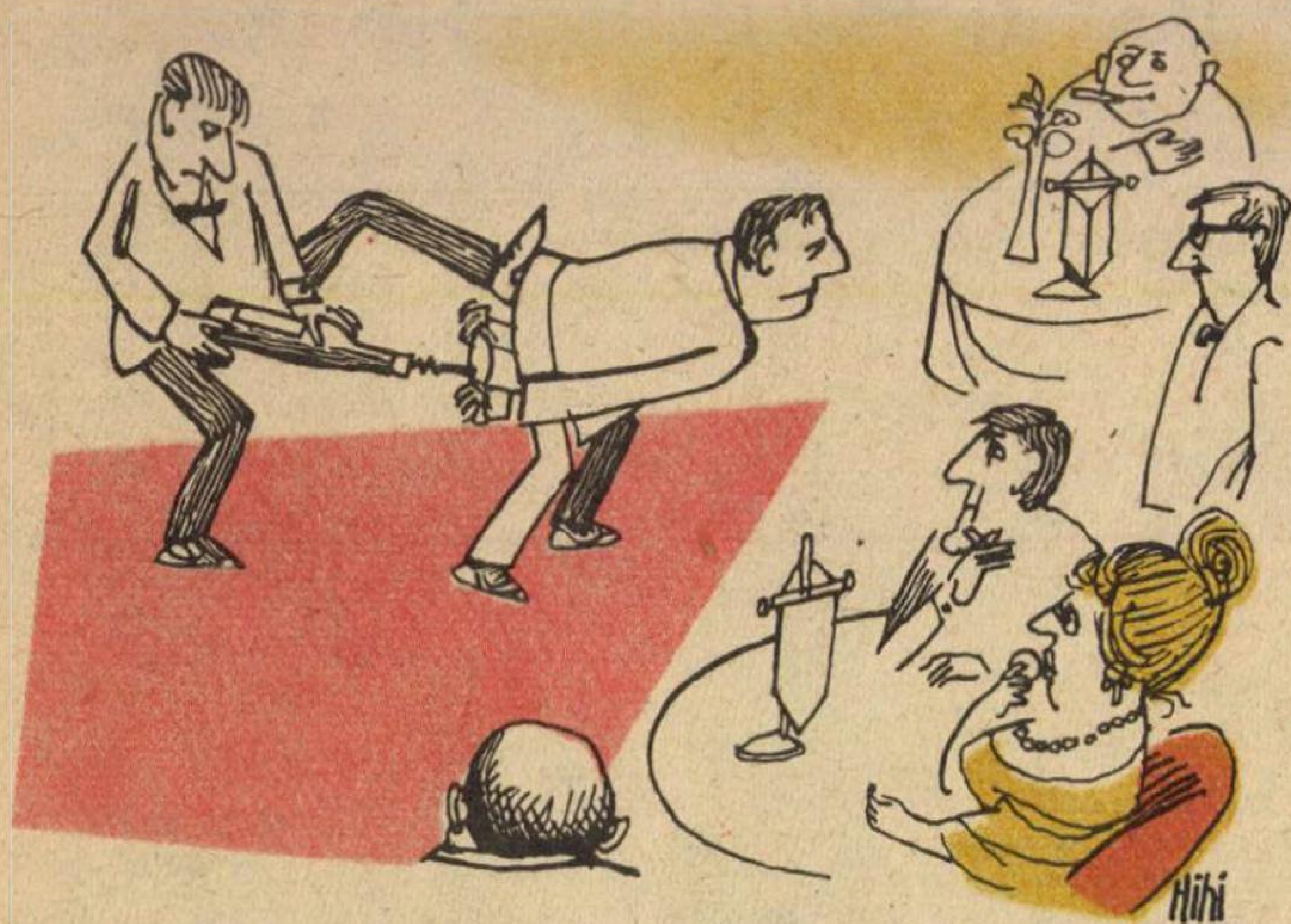
Ha tízszer kínálnak valakit egy-egy deci borral,
ez jó magyar szokás szerint korrekt cselekedet.
De ugyanezt ha EGYBEN kapja, egész demizsonnal:
az elfogadója nyilván korrupt fráter lehet...

(Tanulság:)

A sok idegen kifejezést legjobb nem használni,
hisz sosem tudni biztosan, mikor és ki a szent...
És legritkább esetben lehet egyből eltrafálni,
hogy épp az adott helyzetben melyik szó mit jelent?

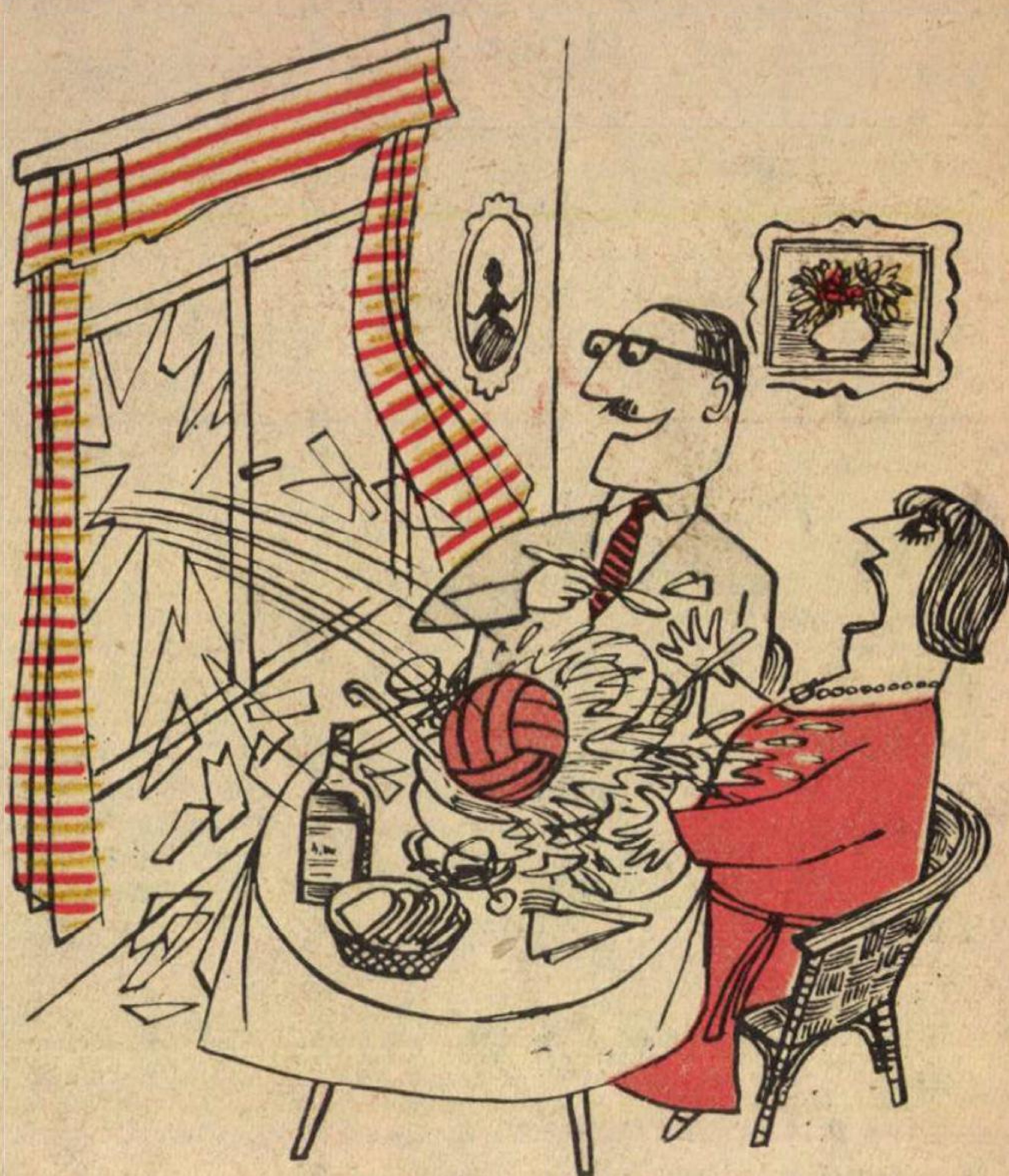
Bedő István

Idegenforgalmi attrakció

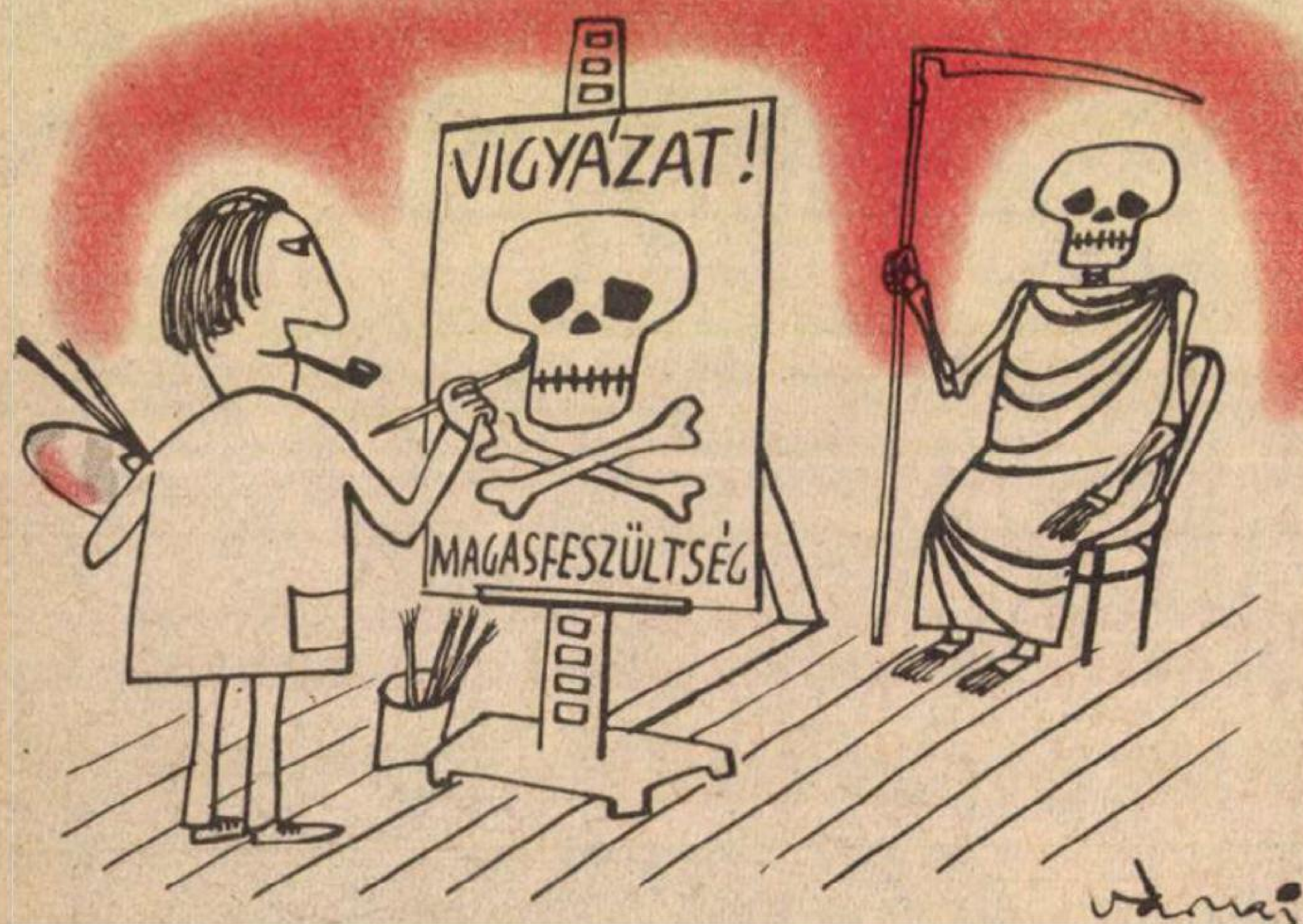
Igazi magyar dugó

Biztos jel

– Nézd, anyukám, itt a tavasz!

Természet után

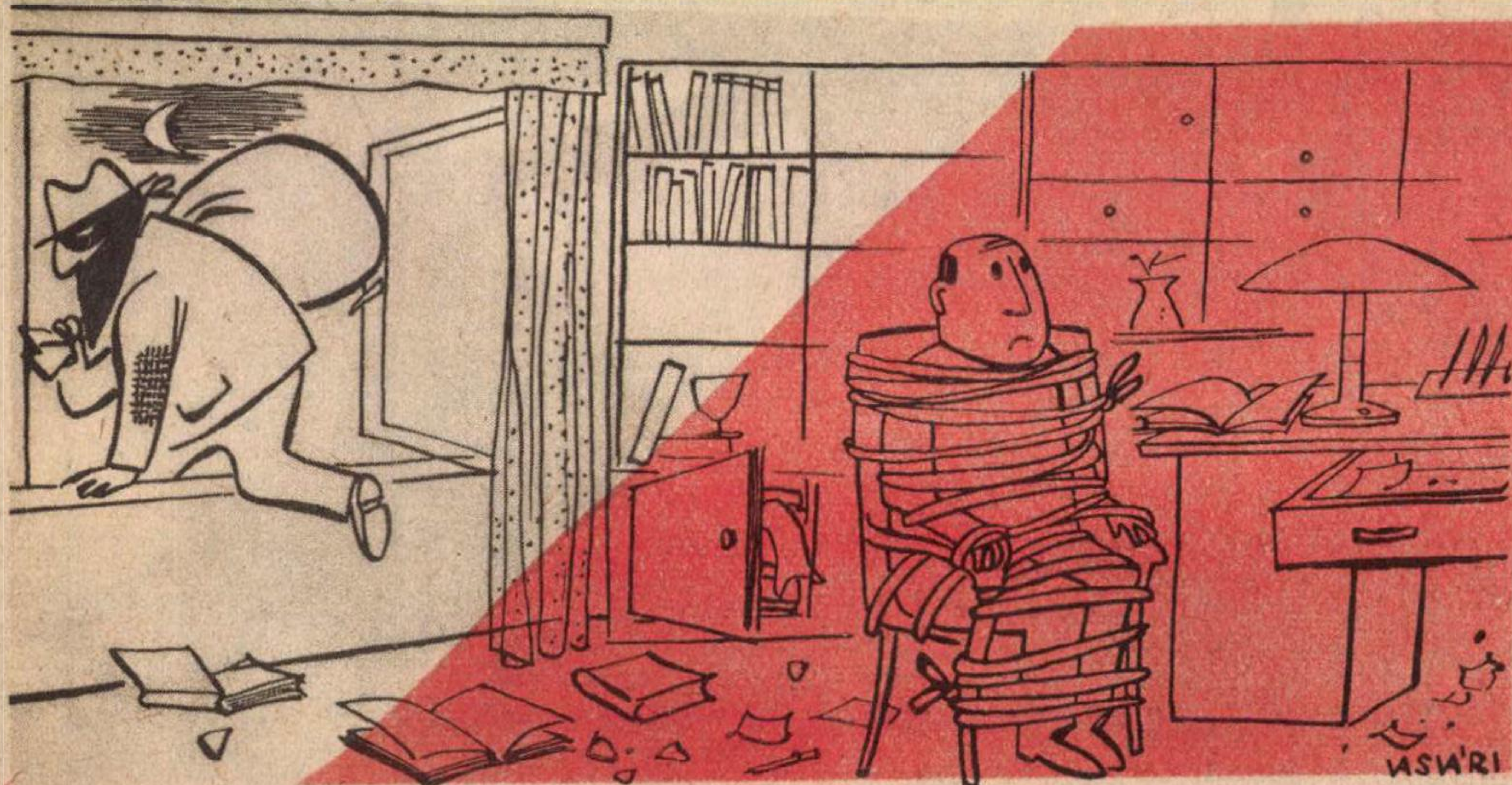

KOMMUNISTAGYANÚS A BEATLES-EGYÜTTES!

A „Los Angeles Times" Santa Barbara-i jelentése szerint David Nobel wisconsini lelkész azzal vádolta a Beatles-együttest, hogy önkéntelenül is elősegíti a kommunizmus terjedését. Vad muzsikájukkal lázadásra és forradalomra készítik elő az amerikai ifjúságot. A veszély megszűnéséről csak akkor lehetne beszélni, ha a Beatles-együttes áttérne a zsoltáréneklésre.

Krimi a divat

Vasvári Anna rajza

– Most törhetem a fejemet, hogy ki a tettes . . .

Egy háziasszony kalandja

– Ne izgassa fel magát, asszonyom, a többi sem egészen friss . . .

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. 142–220. – 65.1856 – Kossuth Nyomda, Budapest – Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850. INDEX: 25504